

DINGEN DIE KOMEN GAAN

 Voor Broeder Boone en de gemeente, dit is zeker een— een groot voorrecht voor mij om weer terug te zijn in San Bernardino. Deze plaats heeft vele goede herinneringen aan vervlogen tijden. En te horen dat het bezoek hier nog steeds levende invloed heeft, wel, het maakt zeker dat je je blij voelt dat de Here ons jaren geleden in deze richting heeft geleid.

² Ik stond daar net op de parkeerplaats zojuist en probeerde me een van de gebeurtenissen te herinneren die had plaatsgevonden. Daar was ene mevrouw Isaacson, die mijn tolk was geweest in Finland, op een Finse campagne, en zij kwam naar de auto toen ik net wegging. En ze zei: “Uw stem van Finland.” En ik vroeg me gewoon af of mevrouw Isaacson hier in de buurt woont. Ik wist het niet. Ze is vanavond zeker niet aanwezig? Mevrouw May Isaacson, en ze komt uit Finland.

³ Dan, een andere opmerkelijke zaak die in mijn herinnering opkwam, was een kleine serveerster in een restaurant waar ik eet, ergens in de buurt van wat ze het Antlers Hotel noemen. Ik geloof dat dat nu klopt. En de kleine dame had . . . Ik was met haar aan het bidden. Ze had . . . Ze, aardige kleine dame, maar ze was geen Christen. Ik nodigde haar uit voor de samenkomst. En ze had een baby verloren en ik geloof dat haar man, ze waren gescheiden. En we baden dat ze het goed zou maken met haar man, of dat ze het samen zouden goedmaken. Dus ik vroeg me af of die kleine dame wellicht aanwezig is. Zie? De . . .

⁴ En dan een andere gebeurtenis die plaatsvond, was een kleine baby die ergens, ongeveer een dag rijden, vandaan werd gebracht. En het was gestorven en lag in de armen van de moeder. En werd weer tot leven gebracht. Is die . . . Was die persoon hier aanwezig? En het kwam geloof ik uit de staat, hierboven langs, rond, 't was hierboven. En de kleine moeder had de hele nacht gereden, en de vader, en de kleine moeder die daar verdrietig zat en haar kleine, dode-lichaam baby vasthield. En ik dacht: “Zo'n geloof!” Al was ik de grootste hypocriet ter wereld, zou God het geloof van die moeder hebben geëerd.

Hield de kleine baby zo in mijn handen, biddend. 't Werd warm en begon te bewegen, opende zijn kleine oogjes. En ik gaf het terug aan de moeder. Dus, ze kwamen ergens vandaan. Ik denk echter niet dat ze van Pinksteren waren. Ze waren gewoon . . . ik geloof dat het gewoon een of andere kerk was die, van . . . ik weet niet eens of ze Christenen waren of niet. 'k Heb het ze nooit gevraagd. Ik was gewoon zo ondersteboven over de kleine baby die weer tot leven was gebracht.

Sindsdien, Broeder Boone, is er veel water door de rivier gestroomd. Maar we dienen nog steeds dezelfde God Die Dezelfde blijft, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid.

⁵ Toen ik zojuist rondkeek, zag ik Broeder Leroy Kopp hier zitten. Het is de eerste keer dat ik hem sinds lange tijd heb gezien. [Een broeder zegt: “Hij is Paul Kopp hier.”—Red.] Paul. Dat is waar. Leroy is uw vader. Dat is waar. [“En hij—hij is in Rusland vanavond, dus bid voor hem.”] O my! Rusland. Wel, dat is, ik weet, deze dappere soldaat daar, hij is daar voor de zaak van de Koning. [“Juist.”] Dus ik ben ook blij om hier te zijn en deze jonge prediker te horen zeggen dat hij geïnspireerd werd door de bediening die we hadden terwijl we hier waren. Dat is zo aangrijpend!

En ik vertrouw er nu op dat, wetende dat we...Mensen staan, en we zullen het niet te lang houden. We herinneren ons die geweldige genezingsdiensten.

⁶ Vervolgens heb ik begrepen dat er een—een—een broeder hier ergens in de buurt is die een genezingscampagne houdt, ene Broeder Leroy Jenkins. Ik geloof dat dat juist is. En ik ben daar dus erg dankbaar voor en vertrouw erop dat de Here hem zegent en hem een geweldige, geweldige dienst geeft. Het . . .

Nou, ik voelde me werkelijk vereerd vanavond om in een kerk als deze te komen. Ik voel me altijd beter in een kerk dan in die auditoriums. Er is, nu, niets tegen het auditorium. Maar weet u, ik . . . Het mag bijgeloof zijn, of dat ik gewoon . . . Lijkt mij een waarheid. Zie? Ze . . . U gaat naar die auditoriums waar er gevechten, worstelen, burlesk, al het andere gaande is, kwade geesten lijken rond die plaatsen te hangen. Nu, dat lijkt misschien bijgeloof, maar dat is niet zo. Maar als u in een kerk komt, u . . . meestal, en zeker een geestelijke gemeente, dan lijkt het alsof er, u—u voelt zich vrijer, alsof er—er iets is. De tegenwoordigheid van God is er. Weet u, het lijkt anders te zijn. Ik weet niet welk effect het gebouw heeft, maar het is waar de mensen samenkomen. Natuurlijk zijn dezelfde mensen op die andere plaats, maar op die kwade gronden. Misschien denk ik er alleen maar zo over. Maar hoe dan ook, ik ben blij hier te zijn vanavond.

⁷ En nu willen we u niet te lang ophouden, vanwege de mensen die staan. En we gaan morgenavond naar een andere plaats hier. Ik weet niet eens waar het is. Het is hier in de buurt. [Een broeder zegt: “Orange Show Auditorium.”—Red.] Waar? [“Orange Show Auditorium.”] Orange Show Auditorium, voor de diensten morgenavond. Ik . . . Dit is tussendoor, ik spreek op een tournee voor de—de zakenlieden, groep van Volle Evangelie Zakenlieden. Waarvan ik het voorrecht heb gehad over de hele wereld voor hen te spreken. En dus daar vanuit nodigde een zeer

dierbare vriend ons hier uit en we zijn blij om vanavond in de samenkomst te zijn.

⁸ Nu, voordat we de Bijbel openen. . . Nu, ieder die fysieke kracht heeft kan Hem op *deze* manier openen. Zie? Maar het vereist de Heilige Geest om het Woord voor ons te openen, ons verstand te openen, en de Schriften te openbaren. Ik geloof in de Bijbel. Ik geloof dat het Gods Woord is. En ik geloof dat de aarde, of de volkeren van de aarde, op een dag geoordeeld zullen worden door dit Woord. Nu, dat mag vreemd lijken. Nu, er zijn velen die van mening verschillen over die gedachte.

⁹ Ik sprak met een erg trouwe vriend van me, niet lang geleden, die Katholiek is. En hij zei: “God zal de wereld oordelen door de Katholieke kerk.” Als dat zo is, welke Katholieke kerk? Zie? Dus als Hij het oordeelt door de Methodist, hoe zit het dan met de Baptist? Zie? Als Hij het door de ene oordeelt, is de andere verloren. Dus, er zit daar te veel verwarring.

Maar we moeten ernaartoe gaan om onze—onze ware verklaring te vinden en de Bijbel zegt dat God de wereld zal oordelen door Jezus Christus. En Hij is het Woord. Johannes 1: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” En Hebreëën 13:8 zei: “Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid.” En ik geloof dat dat de Waarheid is. Nu, ik geloof dat in. . .

¹⁰ God, in den beginne, de oneindige God zijnde; Hij is eindig en. . . of oneindig, liever. Wij zijn eindig. Zijn verstand is zoveel groter, en wij in ons kleine, eindige verstand kunnen Zijn grote, oneindige wijsheid niet begrijpen. Maar daarom, wanneer Hij iets zegt, kan het misschien heel vreemd voor ons lijken, om Hem een bepaald ding in de Schrift te horen zeggen, maar het moet gebeuren. Ik geloof dat Zijn Woorden nooit voorbij zullen gaan. Daarom geloof ik dat God, wetende dat wij in ons kleine, eindige verstand Zijn—Zijn grote verstand niet zouden kunnen interpreteren, interpreteert Hij Zijn eigen Woord. Hij heeft geen uitlegger nodig. Hij legt Zijn eigen Woord uit door dat Woord op Zijn eigen tijd te bevestigen.

¹¹ Ik geloof dat God in den beginne, dat Noach het Woord was voor die dag, voor Zijn Boodschap.

Nu, vervolgens kwam, daarna kwam Mozes. Nu, Mozes zou niet het Woord van Noach hebben kunnen nemen. Hij zou geen schip hebben kunnen bouwen en hen uit Egypte laten drijven, de rivier de Nijl af naar het beloofde land enzovoort. Zijn boodschap werkte niet in Noachs tijd; dat was het deel van Gods Woord dat bewezen werd de Waarheid te zijn door Mozes.

Evenmin kon Jezus het Woord van Mozes hebben gehad. En de. . . Luther kon het Woord van de Katholieke kerk niet hebben gehandhaafd. Wesley, hij kon het Woord van Luther niet

hebben gehandhaafd. En de Pinkstergelovige, zij konden het Methodististen Woord niet nemen. Ze . . . Zie?

De Gemeente groeit. Elk tijdperk, het wordt hier in de Schrift toebedeeld. Dus God, door de Heilige Geest, openbaart Zijn Woord door het te manifesteren en het Zelf te betuigen, tonend dat het Zijn Woord is dat wordt vervuld in de tijd waarvoor het is beloofd.

¹² Jezus zei dat. Hij zei: “Als u Mij niet kunt geloven, geloof dan de werken die Ik doe,” want zij getuigen van Wie Hij was, zie, als iemand de Schrift zou hebben gekend.

Nu, Hij kwam zo eigenaardig, zo vreemd, dat de mensen Hem niet wilden geloven omdat “Hij, een Mens zijnde, Zichzelf God maakte.”

Dus, Hij was God, in gedaante. “God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend.”

“En geen mens kan deze werken doen zonder dat God met hem is,” zoals we weten dat Nicodemus dat zei. Dat het Sanhedrin dat geloofde.

¹³ Nu, we weten dat, dat Woord . . . Als ze het Woord gekend zouden hebben! Hij zei: “Indien u Mozes had gekend, dan had u Mij gekend, want Mozes heeft van Mij geschreven.” En kijken we; als ze terug hadden gekeken in de Schrift, en zagen wat de Messias moest doen, dan hadden ze Hem gekend door de betuiging, “dat God, door Christus, de wereld met Zichzelf verzoende,” en al de beloften in vervulling bracht over de Messias, die Hij zou moeten doen. Jezus getuigde van dat Woord en maakte dat Woord levend voor die dag.

¹⁴ En ik geloof dat dat hetzelfde is waarin we vandaag de dag leven: God legt getuigenis af van Zijn Woord, door te betuigen wat Hij zei dat Hij zou doen. Nu, we weten dat dit de dag van verlossing is, waar God mensen uit de wereld roept, uit een leven van zonde, tot een leven van dienstbaarheid. En op de dag dat God Zijn Geest van boven heeft uitgestort, moeten grote tekenen en wonderen de bediening van deze dag vergezellen. Dit is de . . . wanneer de vroege en de late regen samen vallen. En we weten dat er grote tekenen en wonderen horen te zijn. En in vele grote denominaties wordt dit afgewezen.

Maar ik ben erg dankbaar voor deze open deuren die ik heb gehad om binnen te gaan, en de inspiratie die het heeft gegeven aan jonge mannen zoals uw voorganger hier. Dat heeft veroorzaakt dat zij . . . Nu ik oud begin te worden en weet dat mijn dagen geteld zijn, en nu weet dat deze jonge mannen deze Boodschap kunnen nemen en het voortdragen tot de komst van de Here, als Hij niet komt in mijn generatie. En waar ik Hem hoop te zien. Ik zie dagelijks naar Hem uit, waak, en houd mezelf bereid voor dat uur.

¹⁵ Nu, laten we tot de Auteur spreken voordat we Zijn Boek lezen, terwijl we onze hoofden buigen.

Hemelse Vader, we zijn U dankbaar in leven te zijn vanavond, om terug te keren naar deze geweldige stad. Die hier in dit panorama van de bergen zit, omhoog kijkend en de sneeuw te zien en de oranjebloesems die tegelijkertijd bloeien, wat een prachtige wereld heeft U ons gegeven om in te leven! En hoe dat we zien dat de mens het heeft verstoord en—en gehandeld in deze wereld, het maakt ons beschaamd over onszelf, Vader.

We zijn hier vanavond om te proberen onze inspanningen te leveren, om te proberen de mensen deze grootheid te laten zien dat God heeft gedaan en te laten weten dat er iets groters is daar net aan voorbij. Mogen we daar vanavond naar kijken, Vader, als we ons tot Uw Woord wenden en lezen. We kunnen het lezen, Vader, maar laat de Heilige Geest het aan ons openbaren, door de openbaring. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

¹⁶ Nu, u die misschien aantekeningen wilt maken en—en het Schriftgedeelte mee te lezen met de prediker, als—als gewoonlijk zij het lezen. En het was vroeger zo, toen ik . . . jaren geleden dat ik mijn Schriftgedeelten enzovoort niet op behoefde te schrijven. Maar ik ben sindsdien een beetje ouder geworden. Zie? Ik ben onlangs de vijftwintig net gepasseerd, vijftwintig jaar geleden. Dus dat maakt het een beetje moeilijk. Maar ik probeer me nog altijd vast te houden aan alles wat ik maar weet te doen in Zijn Woord, totdat Hij me roept.

¹⁷ Laten we ons nu opslaan in Johannes het 14e hoofdstuk, een zeer bekend Schriftgedeelte, dat we vanavond willen lezen, om hieruit een context te trekken, zo de Here wil. Bijna iedereen kent dit. Het schijnt dat het vaak gebruikt wordt bij begrafenisdiensten. Als er ooit een tijd was dat ik in een begrafenisdienst zou willen prediken, dan zou het tot deze wereld zijn. Het laten sterven en wedergeboren worden. Johannes 14:1 tot en met 7, geloof ik dat ik hier heb opgeschreven.

Laat uw harten niet in beroering raken; als u geloofde in God, geloof ook in Mij.

In het huis van Mijn Vader is vele woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen en maak een plaats voor u gereed.

En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.

. . . waar Ik heen ga, weet u, en de weg weet u.

Thomas zei tegen Hem: Here, wij weten . . . waar U heen gaat, en hoe kunnen wij de weg weten?

Jezus zei tegen hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien.

Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord. En we zullen er weer naar verwijzen, in de komende tijd terwijl we gewoon een kleine les tot de Gemeente willen spreken.

¹⁸ Gisteravond was ik in Yuma, Arizona, waar ik nu woon. Ik—ik . . . Toen ik hier de vorige keer was, woonde ik in Jeffersonville, Indiana. Nu ben ik in Arizona door een visioen dat me daar een paar jaar geleden heen stuurde. En we wonen daar nu. Ik heb daar geen gemeente.

Broeder Green, onze broeder die hier bij ons is, heeft een tabernakel opgericht waar de . . . een van de Assemblies of God, een kerk, in de binnenstad, de Assemblies. Ze zijn gefuseerd, en ik denk dat ze allemaal samen zijn gegaan met Broeder Brock en met Broeder Gilmore, en deze kerk hebben opengelaten. En Broeder Pearry Green uit—uit Texas, verhuisde hierheen en nam de plaats, die met ons geassocieerd is. We zijn blij om te weten dat—dat Broeder Green deze gemeente die gesloten was, weer heeft geopend.

¹⁹ En gisteravond, toen ik in Yuma sprak voor de Christen Zakenlieden, sprak ik over het onderwerp *De Opname*. Nu, dat is misschien een vreemd onderwerp om over te spreken onder, op een—een banket, maar de meeste mensen daar waren Christenen. En zo is het op deze campagnes als deze, of in—in een kerk. Ik zou kunnen zeggen, nu: “Hoevelen van u zijn Christenen?” Waarschijnlijk zou elke hand omhoog gaan. U bent een Christen. En dus als we Christenen zijn, geloof ik dat we op een of andere manier van tevoren op de hoogte moeten worden gesteld. We hoeven er niet naar te gissen. Er wordt ons bekendgemaakt wat onze bestemming zal zijn.

²⁰ En daar wil ik vanavond over spreken. En het onderwerp zal zijn: *Dingen Die Komen Gaan*. En nu, gisteravond over *De Opname* te hebben gesproken, dus vanavond wil ik over dit onderwerp spreken, zodat ik het zou kunnen verbinden met de Boodschap van gisteravond. Nu, er zal een Opname zijn, dat weten we. Dat ligt in de toekomst, om te komen.

²¹ Nu, Jezus spreekt hier over, Hij is vooruitgegaan om een plaats voor ons te bereiden. “Laat uw harten niet in beroering raken.” Nu, Hij sprak tot Joden. Zei: “Nu, u hebt in God geloofd, geloof ook in Mij. Zoals u in God geloofd hebt, geloof in Mij, want Ik ben de Zoon van God.” Zie? “En God;” met andere woorden: “Ik en Mijn Vader zijn Een. Mijn Vader woont in Mij. En wat u ziet doen, dat Ik doe, Ik ben het niet, het is Mijn Vader Die in Mij woont; Hij doet de werken.”

God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend.

²² Het was gemakkelijk voor die Joden, die van generatie op generatie waren onderwezen om te geloven dat er een grote bovennatuurlijke God was. Maar te denken dat die God naar beneden was gekomen en Zichzelf manifesteerde door de persoon van Zijn Zoon, Jezus Christus, God wonende in een lichaam van vlees, dat was een beetje te veel voor hen om—om te begrijpen.

Maar Hij zei: “Nu, gelijk gij in God geloofd hebt, geloof ook in Mij. Want in Mijns Vaders huis zijn vele woningen en Ik ga heen om een plaats te bereiden voor u.” Jezus’ leven stond op het punt hier op aarde te eindigen.

Hij had de mensen laten zien en hun bewezen dat Hij Jehova was, gemanifesteerd in vlees, door de grote tekenen en wonderen en de verwijzing van de Bijbel waarnaar Hij had verwezen, naar Zichzelf. En Hij bewees dat Hij God was, gemanifesteerd.

Nu zei Hij: “Wanneer u Mijn leven ziet eindigen, eindigt het voor een doel. En Ik ga heen om voor u een plaats te bereiden, opdat waar Ik ben, u daar ook zult zijn.” Jezus zegt dus tegen Zijn discipelen dat dit leven niet eindigt in de dood.

²³ Nu, met te zeggen dat dit een begrafenistekst was. Bedenk, wij, de dood staat recht voor ons, en we weten niet of er misschien sommigen in dit gebouw zijn vanavond die hier niet levend vandaan gaan in dit fysieke leven. Zo onzeker is het. Vijf minuten vanaf nu zouden jonge, gezonde, jonge mensen in dit gebouw een lijk kunnen zijn, binnen vijf minuten van nu. Dat is waar. En anderzijds, het zou kunnen dat over vijf minuten we allemaal in de heerlijkheid zouden zijn. We weten het gewoon niet. Dat ligt in de handen van God. Jezus zei dat Hij het Zelf niet wist, wanneer die tijd zou zijn, maar: “Dat was alleen in de handen van de Vader.”

²⁴ Nu, Hij vertelde hen echter dat er na de dood leven is. Want: “Ik ga heen en bereid een plaats,” dat is, om hen te ontvangen; laat zien dat er, Hij sprak tot hen dat er een—een leven was nadat dit leven is geëindigd. En wat een troost zou dat ons allen moeten geven, te weten dat nadat dit leven voorbij is, er een leven is dat we ingaan. En naarmate u ouder wordt, wordt dat steeds meer een werkelijkheid voor u. Als u de dagen van uw leven begint te zien naderen, dan begint het, dan begint u zich nauwer voor te bereiden, u klaar te maken voor die grote gebeurtenis. Het is, nu. . . Het is een voortzetting van ditzelfde leven in een andere wereld, een andere plaats.

²⁵ Uw geboorte hier was vooraf gepland. Ik neem aan dat u dat gelooft. Ieder van u weet dat onze geboorte vooraf gepland was. Wist u dat het feit dat u hier bent nooit ontstaan is uit een mythe of een gedachte? Alles was allemaal vooraf gepland door God voor de grondlegging van de wereld dat u hier zou zijn. De oneindige God wist; en om—om oneindig te zijn, moest Hij

elke vlo kennen die ooit op de aarde zou zijn en hoe vaak hij met zijn oog zou knippen. Dat is oneindig. Zie? U, ons kleine—ons kleine verstand kan niet doorgronden wat *oneindig* betekent. De oneindige God, Hij wist alle dingen. Daarom is er niets uit de orde.

²⁶ Als we het Woord van God kennen, weten we waar we leven. We kennen het uur waarin we leven. We weten wat er in het vooruitzicht ligt. We zien wat we gepasseerd zijn. En het Boek van God is de openbaring van Jezus Christus; Zijn werken door de eeuwen heen, dat was tot aan het Boek Openbaring, en dan Zijn beloften die nog komen gaan. Dus al Zijn beloften zijn waar. God kan geen Woord spreken zonder dat het bevestigd wordt. Elk Woord dat Hij zegt moet komen te geschieden. Voor de grondlegging van de wereld. . .

²⁷ Sommige mensen halen Genesis daar door elkaar, toen hij zei: “God herhaalt Zichzelf.” Nee. U begrijpt het gewoon verkeerd. Zie?

God in den beginne, Hij zei: “Laat er zijn. Laat er zijn. Laat er zijn.” De wereld was gewoon donker, in een chaos. Zelfs toen Hij zei: “Laat er licht zijn,” zou het honderden jaren geduurd kunnen hebben voordat er ooit licht voortkwam. Maar toen Hij het sprak, moest het gebeuren. Het moest zo zijn. Zie? En Hij sprak Zijn Woord. Die zaden waren onder het water. Toen Hij de aarde opdroogde, toen kwamen de zaden naar boven. Wat Hij zegt moet geschieden.

²⁸ Hij zei, door de profeten. Ik verwees er gisteravond naar. Zoals, nemen we Jesaja, hij zei: “Een maagd zal zwanger worden.” Wie zou eraan denken, van een man die onder de mensen aanzien had, om zo'n woord als dat te zeggen: “Een maagd zal zwanger worden”? Maar omdat hij. . .

Een profeet is een reflector van God. Hij is zo gemaakt dat hij niet zijn eigen woorden kan spreken. Het moeten Gods Woorden zijn die hij spreekt. Hij is net een reflector, en hij is Gods spreekbuis.

En dus daarom zei hij: “Een maagd zal zwanger worden.” Hij kon het waarschijnlijk niet begrijpen, maar God had het door hem gesproken. Want Hij had beloofd dat: “Hij niets zou doen totdat Hij het aan Zijn dienaren, de profeten, had geopenbaard.” Toen hij dat dan had gezegd, duurde het achthonderd jaar alvorens dat ooit kwam te geschieden. Maar het moest gebeuren.

Uiteindelijk verankerden die Woorden van God zich in de schoot van een maagd en ze werd zwanger en bracht Immanuël voort. “Ons is een—een Kind geboren, ons is een Zoon gegeven. Zijn Naam zal genoemd worden: ‘De Raadsman,’ ‘De machtige God,’ ‘De Vredevorst,’ ‘De eeuwige Vader.’” Dat moest zo gebeuren, want God had het gesproken door de mond van Zijn profeten. En alle Woorden van God moeten vervuld worden.

Daarom weten we dat Jezus is heengegaan om een plaats te bereiden, om een volk tot Zich te nemen. Wie dat volk is, ik hoop dat het, wij vanavond deel uitmaken van dat volk. Als dat niet zo is, mijn vriend: God heeft een weg gemaakt, een voorwaarde, waarbij u daarin opgenomen kunt worden, als u dat wilt. U hebt een vrije wilskeuze. U kunt handelen zoals u wenst. Maar let nu op; nu, in deze wereld die komen gaat. Er is een wereld die komen gaat.

²⁹ Net als uw geboorte hier, zoals ik zei, was u voorbereid. God wist dat u hier zou zijn.

En nu, weet u, zelfs dingen die uw ouders hebben gedaan; nu, mensen denken dat dat niet van generatie op generatie wordt bezocht, maar dat is wel zo.

³⁰ In het boek Hebreëën, ik geloof ongeveer het 7e hoofdstuk, sprekend, Paulus daar, de schrijver, geloof ik, sprak over een—een grote gebeurtenis die plaatsvond met Abraham, dat hij tienden betaalde aan Melchisedek, toen hij terugkeerde na het verslagen van de koning. En nu zei hij dat: “Levi in de lendenen van Abraham was, toen hij Melchisedek ontmoette, als hij terugkeerde van het verslagen van de koningen.” En toen rekende hij dat toe aan “Levi die ook tienden betaalde toen hij in de lendenen van Abraham was,” zijn over-over-grootvader.

En Hij bezoekt de zonden van de mensen op hun—hun kinderen van generatie op generatie, die Zijn Woord niet houden. Zie?

³¹ U bent allemaal vooraf gepland, door God. Niets gebeurt per toeval bij God. Hij weet er alles van. Het is allemaal vooraf gepland, vele generaties terug gepland, zodat u hier vanavond kon zijn. Wist u dat? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.]

Bedenk eens, dat u op een gegeven moment . . . ik herhaal dit nog eens. U, op een gegeven moment, was in uw vader, in het gen van uw vader. Nu, hij kende u niet, destijds; en u kende hem ook niet destijds. Maar ziet u, toen werd u in de zaaigrond geplaatst, in de moederschoot, door het heilige huwelijk. En toen werd u een persoon, uitgedrukt in het beeld gelijk uw vader; vervolgens is er gemeenschap.

³² Nu, de enige manier waarop u een zoon, een dochter van God kunt zijn, omdat u de . . . moet zijn . . . , u Eeuwig Leven moet hebben. En er is maar één vorm van Eeuwig Leven, en dat is Gods Leven. Maar één vorm van Eeuwig Leven; dat was God. Dan, om een zoon van God te zijn, moest u in Hem zijn geweest, altijd. Het gen van uw Leven, geestelijk Leven vanavond, was in God de Vader voordat er ook maar een molecuul was. Zie? En u bent niets anders dan de manifestatie van het gen van het Leven dat in God was, als een zoon van God.

Nu bent u uitgedrukt, nadat Zijn Woord in u is gekomen, om deze tijd te verlichten, bent u: het uitgedrukte Leven van God in

u, omdat u een zoon of een dochter van God bent. Daarom; snapt u wat ik bedoel? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Zie? U bent in . . . U bent nu gemaakt, u zit vanavond in deze kerk, omdat uw taak is om God uit te drukken aan dit land en dit volk en deze buurt, waar u geassocieerd bent.

Waar u ook bent, God wist dat u hier zou zijn, omdat u een van Zijn genen moet zijn, of Zijn eigenschappen. U moest het zijn. Als u ooit, als u Eeuwig Leven heeft, dan was het altijd al Eeuwig Leven. En God, voordat er een grondlegging van de wereld was, wist dat u hier zou zijn. En toen het Woord, of het water: "de wassing des waters van het Woord" op u viel, werd u—werd het uitgedrukt in een wezen. Nu heeft u gemeenschap met uw Vader, God, net zoals u dat heeft met uw aardse vader. Zie? U bent burgers van de Koning; geen burgers, maar u bent kinderen, zonen en dochters van de levende God, als het zo is dat het Eeuwige Leven in u woont.

Nu, als het dan zo was; Jezus was de gemanifesteerde volheid van God. Hij was de volheid van de Godheid, lichamelijk. Daarom, toen Hij naar de aarde kwam, en werd gemanifesteerd in het vlees, was u toen hier in Hem, want Hij was het Woord. "In den beginne was het Woord, het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond." Het Woord Zelf, is vlees geworden. Daarom wandelde u met Hem toen u in Hem was toen Hij op aarde was. U leed met Hem, en u stierf met Hem. U werd met Hem begraven. En nu bent u met Hem opgestaan, en gemanifesteerde eigenschappen van God, gezeten in hemelse gewesten; reeds opgewekt, opgestaan tot nieuw Leven en gezeten in hemelse gewesten in Christus Jezus. O, dat betekent zo veel tegenwoordig, Gemeente! Dat betekent zo veel voor ons, om onszelf geplaatst te zien in Jezus Christus!

³³ Nu, als we die eigenschappen van God ook zijn, kunnen we niet door doctrines leven. We kunnen niet door denominatie leven. We moeten door het Woord leven, omdat de Bruid een deel is van de Bruidegom, zoals elke vrouw een deel is van haar man. Daarom moeten we die Woord-Bruid zijn. En wat is die Woord-Bruid? De manifestatie van dit uur, de Bruid, niet een doctrine of een denominatie; maar een levend orakel van God, een levende eigenschap van God, die aan de wereld de eigenschappen van God laat zien, in de vorming van de Bruid die tot uiting moet komen in dit uur waarin we nu leven.

³⁴ Maarten Luther kon de eigenschappen die wij uitdrukken niet tot uitdrukking brengen, omdat dat in het begin was, de opstanding, zoals het tarwekorrel die in de aarde ging.

³⁵ Nu, we zullen dit opnieuw aanhalen. U heeft het boek waarschijnlijk gelezen, die Duitser die mij belachelijk maakte, en zei dat ik de fanatiekste van alle fanatiekelingen was. Hij was—hij was geheel tegen alles wat God genoemd wordt en maakte

zelfs God belachelijk. Zei: “Een God Die de Rode Zee kon openen en,” zei, “Zijn volk eruit kon nemen; en met Zijn handen over Zijn buik zitten en (door de donkere middeleeuwen heen) al die mensen laten sterven en lijden, die kleine kinderen door leeuwen laten opeten.”

³⁶ Ziet u, het hele—hele programma, de hele Gemeente, is gebouwd op goddelijke openbaring. Jezus zei in Mattheüs het 16e hoofdstuk: “Vles en bloed heeft u dit niet geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is, heeft dit aan u geopenbaard.” Wat was het? Een openbaring van wie Hij was. “En op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.” Zie?

De openbaring van Jezus Christus in dit uur; niet wat Hij in een ander uur was, wat Hij nú was, de Bijbel drukt het uit en het groeit in de Bruid tot de volledige gestalte. Daarom, als de tarwekorrel van Christus in de grond moest vallen, zo moest ook de Bruid in de grond vallen gedurende de donkere middeleeuwen. Elke korrel die in de grond gaat, moet sterven, anders kan het zichzelf niet voortbrengen, zichzelf niet reproduceren. En de grote Gemeente die Hij op de Pinksterdag heeft opgericht, door het zenden van de Heilige Geest, moest martelaarschap ondergaan en in de modder gaan, in de aarde, tijdens de donkere middeleeuwen, om weer voort te brengen in het tijdperk van Luther en verder op te komen tot de volle gestalte van de Bruid van Jezus Christus voor deze laatste dag. Zie? Er bestaat op geen wijze. . .

³⁷ Daarom zal de Bruid in de Opname tevoorschijn komen. En het is allemaal vooraf gepland door God, allemaal van tevoren. Vanaf het begin kende Hij ieder mens, iedere plaats, wie er zou zitten, alles erover. Het is allemaal vooraf gepland. God wist dat het hier zou zijn. En—en wanneer. . . Hij heeft het zo gemaakt, zodat wanneer we daar komen. . . Hij is gegaan om een plaats voor ons te bereiden. En wanneer we daar komen, zal het allemaal voorbereid zijn, net zoals zelfs deze avond is voorbereid, zoals dit uur is voorbereid. Ja. Zijn grote voorkennis vertelt Hem al deze dingen, door voorkennis.

³⁸ Hij is alomtegenwoordig omdat Hij alwetend is; alwetend omdat Hij alomtegenwoordig is. Daarom, door Zijn voorkennis. . . Nu, Hij kan niet net zo zijn als de wind over de aarde, omdat Hij een Wezen is. Hij is niet gewoon een mythe. Hij is een Wezen. Hij woont. Hij woont zelfs in een huis. Hij woont op een plaats, genaamd de hemel. En daarom, door Zijn alom-, alomtegenwoordigheid; alwetendheid, alle dingen wetend, dan is Hij alomtegenwoordig omdat Hij alle dingen weet.

³⁹ U, nu, u bent gegroeid vanaf uw geboorte, toen u geboren werd en in deze wereld gepresenteerd werd. God wist dat u hier op aarde zou zijn, en u groeide op vanaf uw geboorte

tot volwassenheid. Dingen die u zo vreemd leken, in uw jonge meisjesjaren, jonge jongensjaren, als kinderen, lijken nu heel erg werkelijk. U kon het niet begrijpen toen u een kind was. Maar nu, als u volwassen begint te worden, begint u te begrijpen en uit te vinden dat alles gewoon precies in orde gebracht was. En u, het betekent nu werkelijk iets voor u.

⁴⁰ Zo is het ook in uw geestelijke geboorte. U doet dingen die u niet begrijpt als u een kleine baby bent, komt naar het altaar. U geeft uw leven aan Christus. U doet zulke vreemde dingen. U vraagt zich af waarom u het deed. Maar na een tijdje, als u volwassen wordt, als gerijpte Christenen, dan begrijpt u het. Zie? Er iets dat het opvat. U ziet waarom u het moest doen. Uw geestelijke geboorte! Uw natuurlijke geboorte typeert uw geestelijke.

Hoe—hoe het u paste, in dit leven, terwijl u opgroeide, alles paste precies in elkaar, omdat u daarvoor was gemaakt. Was het geen vreemde zaak, de avond dat u de zendingspost binnenstropelde, de tentsamenkomst, of het kerkje ergens op de hoek, en iets, de prediker preekte over een bepaald onderwerp, en u viel gewoon voor het altaar? Zie? Zie? God wist dat voor de grondlegging van de wereld. Zie? Het—het scheen u vreemd toe waarom u het toen deed. Maar nu begrijpt u het; u wist wat er gebeurde. Het is zo passend voor u in dit leven en zo zal het ook zijn in het Leven dat komen gaat. Deze wereld en haar leven lijkt vooruit te gaan naarmate u volwassener wordt. Alles lijkt precies met u mee te gaan.

⁴¹ Ik geloof niet in een . . . dat een mens hier zomaar per toeval is. Denk u nu eens in, toen u ter—ter wereld kwam, moest alles vooraf voorbereid zijn voor u, of van tevoren voorbereid zijn, liever gezegd, voor u. Ik begrijp niet goed van hoe we zouden kunnen denken dat een God, Die al deze goede dingen voor ons zou kunnen bereiden, niet . . . we geen vertrouwen in Hem kunnen stellen. Dat als Hij ons in deze chaos bracht waarin we nu zijn en de goede dingen van het leven hier voor ons bereidde, hoeveel te meer kunnen wij Hem vertrouwen om de dingen voor te bereiden die komen gaan, zie, de Eeuwige dingen! Het lijkt, zeg ik, heel vreemd.

⁴² En ik—ik denk niet dat de hemel een plaats is waar mijn moeder mij vroeger over vertelde. Ik geloof dat de Gemeente daar bovenuit gegroeid is. En dan te bedenken dat het vroeger zo was, honderd jaar geleden, of twee, ik denk dat de oldtimers vroeger dachten dat iedereen die stierf naar de hemel ging en een harp had, en—en daar op de wolken ging zitten en—en een harp bespeelde. Nu, ze wisten dat er een plaats was, genaamd de hemel. Maar ze, als dat zo was, zouden alle muzikanten een voordeel op ons hebben, ziet u. Maar we . . . Maar het—het is niet zo'n soort plaats. Het is geen harpen bespelen, helemaal niet. Ik geloof—geloof niet dat de Bijbel dat leert. Maar dat was een

opvatting die ze hadden voordat de volheid van het Woord tot stand kwam, of het openen van de Zeven Zegels, dat ons beloofd is voor dit tijdperk, dat we 't dan begrijpen.

Ik geloof dat de hemel een echte plaats is, net zoals dit een echte plaats is, zie, want God liet ons in onze geestelijke groei op deze plaats beginnen. En ik geloof dat de hemel een plaats is net zo echt als deze, waar we niet voor eeuwig alleen maar daar zitten, boven op een wolk. We tokkelen niet alleen maar op onze harp voor alle—alle eeuwigheid. Maar we gaan naar een echte plaats, waar we dingen gaan doen, waar we gaan leven. We gaan werken. We gaan genieten. We gaan leven. We gaan naar Leven toe, naar een echt Eeuwig Leven. We gaan naar een hemel, een paradijs. Net zoals Adam en Eva werkten en leefden en aten en genoten, in de hof van Eden voordat de zonde binnenkwam, we zijn daar weer naar op weg, precies, daarnaar terug. De eerste Adam, door de zonde, heeft ons eruit gehaald. De tweede Adam, door gerechtigheid, brengt ons er weer in terug; rechtvaardigt ons en brengt ons er weer in terug.

⁴³ U mensen die nu de banden nemen, de boodschap van “rechtvaardiging,” ik wil dat u het neemt. En u ook de banden neemt, wil ik dat u dat krijgt. Ik heb er enige tijd geleden over gesproken.

⁴⁴ Kijk hoe uw aardse ouders, voordat u hier kwam, voordat ze wisten dat u zou komen, zich klaar maakten voor uw komst. Denk daar nu eens aan, uw aardse ouders. En een aardse ouder is slechts een type van een hemelse Ouder. “Als wij weten hoe we goede gaven moeten geven aan onze kinderen, hoeveel te meer weet uw hemelse Vader hoe Hij goede gaven moet geven aan Zijn kinderen.” Jezus sprak deze Woorden. Zie?

Ze maakten uw komst gereed. Ze maakten een wiegje, of kochten een kleine, een paar schoentjes en kleertjes enzovoort. Ze maakten alles gereed zodat u kon komen, ze bereidden zich voor, voordat u zelfs op de aarde kwam.

⁴⁵ Jezus is heengegaan om het voor onze komst dáár gereed te maken. Nu, merk op: “In Mijn Vaders huis zijn vele woningen.” Of laten we . . .

Het is niet mijn bedoeling om toe te voegen aan het Woord of ervan af te nemen, omdat we dat niet mogen doen. Openbaring 22 zegt: “Wie een woord zal toevoegen of er een woord vanaf zal nemen.” Maar laat me dit enkel brengen als een, niet als een toevoeging, maar enkel om—om een punt naar voren te brengen.

“In Mijn Vaders huis zijn vele sóórten woningen.” Ik geloof niet dat als we in de hemel komen, dat we, iedereen er gewoon precies hetzelfde uit zal zien. Ik geloof niet dat—dat het allen blondines zullen zijn, of brunettes, of—of klein, of—of allemaal groot, of—of allemaal reuzen.

Ik geloof dat God een God van verscheidenheid is. De wereld bewijst dat. Hij heeft grote bergen en kleine bergen. Hij heeft vlaktes. Hij heeft woestijnen. Hij heeft verschillende dingen, omdat Hij het maakte zoals Hij het wilde. En Hij maakte de seizoenen; zomer, winter, lente, herfst. Hij maakte de seizoenen. Het laat zien dat Hij een God van verscheidenheid is. Hij maakte u in verscheidenheid. Sommige mensen zijn echt luidruchtig en sommigen zijn echt dogmatisch en anderen zijn prima, weer anderen zijn vriendelijk. En u vindt gewoon allerlei verschillende soorten mensen, en, in Zijn Koninkrijk. Zie?

⁴⁶ Kijk naar Petrus en oordeel hem ten opzichte van Andreas. Zie? Andreas is die gebedstrijder, bleef gewoon de hele tijd op zijn knieën. En de apostel Petrus was een van die ophitsers die predikte en—enzovoort. En Paulus was meer geleerd—achtig, meer de . . . zoals de profeet of zoiets, en terughoudend.

⁴⁷ En, zie, Mozes schreef de eerste vier boeken van het Oude. Wel, hij schreef het Oude Testament. De rest waren de Wetten en Koningen, en Psalmen enzovoort, en wat iemand van de profeten schreef. Maar Mozes schreef de wetten, de eerste vier boeken van de Bijbel: Genesis, Exodus, Leviticus en Deuteronomium.

⁴⁸ En daarna schreef Paulus het Nieuwe Testament. Dat is waar. Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes schreven de handelingen van wat plaats had gevonden enzovoort. Maar Paulus scheidde wet en genade en zette het op zijn plaats. Zie? Hij was de schrijver van het Nieuwe Testament. Hij gaf ons de geschriften van het Nieuwe Testament en bracht het Woord van God op orde.

Nu, let op: *vele*, “vele woningen,” vele sóorten woningen.

⁴⁹ Zoals vele soorten heuvels, zoals vele soorten rivieren, bronnen, meren. Ze waren hier toen u hier in het begin kwam, omdat de goedheid van uw hemelse Vader ze hier plaatste. Want sommige mensen houden van bergen. Sommigen mensen houden van water. Sommigen houden van woestijnen. Dus ziet u, uw komst; Hij kende uw natuur en wat u zou zijn, dus Hij maakte het precies zo dat u ervan kon genieten. O! Dat is volgens mij een wonderbare Vader, zie, wetende dat Hij het zo gemaakt heeft.

Ik ben blij dat Hij bergen heeft gemaakt. Ik—ik hou van de bergen. Ik . . . En ik—ik hou daarvan. Waar de anderen: “O, ik kan er niet tegen. . . O, Hij moet Zijn speciekuip daar hebben leeggegooid.” Wel, Hij heeft hem leeggegooid zodat ik ervan kon genieten. Ziet u? Dus, zegt er dan: “Ik hou van de vlakten, waar ik een heel eind kan zien.” Wel, de twee verschillende naturen, we zijn beiden Christenen.

Maar de Vader wist dat u hier zou zijn en bereidde alles voor u voor, voordat u hier kwam. Amen. Uw eerste komst hier, had Hij het voor u klaar toen u hier kwam. Is dat niet wonderbaar, om te bedenken wat Hij gedaan heeft?

⁵⁰ Nu, nu, maar bedenk: dit zijn slechts tijdelijke gaven, in type. “Nu, we weten dat Mozes, bij het bouwen van de tabernakel in de wildernis, of het voorbereiden ervan, hij zei dat hij alle dingen maakte zoals hij het in de hemel had gezien.” Zie? Dus, de aardse dingen drukken alleen uit wat de Eeuwige dingen zijn. En als deze aarde waar we vandaag de dag op leven, die zo geweldig is, zoals we ervan houden; en ervan houden om te leven en de lucht in te ademen en de bloemen en dergelijke te zien; als—als dat, als dit hier de uitdrukking is, een die stervend is, geeft alleen uitdrukking aan een die Eeuwig is. Als u een boom ziet worstelen, snakkend, proberend om te leven, betekent dat dat er ergens een boom is die dat niet hoeft te doen.

Wanneer u hier een man ziet, worstelend om te leven, iemand in een ziekenhuis of op een ziekbed of in een ongeluk, worstelend, en de doodsreutel zit in hun keel, en snakkend en huilend en schreeuwend om leven, wat betekent dat? Dat er ergens een plaats is, er is een lichaam dat daar niet om worstelt en schreeuwt. Zie? Die dat gewoon niet doet.

⁵¹ Nu, het zijn tijdelijke gaven aan ons, deze dingen, die alleen maar uitdrukken dat er Een is waar het de Eeuwige is. Dat is wat Jezus is gaan bereiden, de Eeuwige voor ons. Nu, ze drukken alleen uit dat er een grotere is, van dezelfde soort, omdat deze van dezelfde soort zijn.

⁵² Nu, weet u nog dat de Bijbel zei: “Als deze aardse tent waarin we wonen, als het vergaat, afgebroken wordt, hebben we er reeds een die wacht.”

Net als de kleine baby, z'n kleine spieren in de moeder kronkelen en draaien. En, maar zodra . . . Zie? En merkt u op, u kunt een vrouw nemen, al is ze zo gemeen; maar als ze moeder is geworden, een tijdje voordat die baby wordt geboren, is er een vriendelijkheid over de vrouw. Kom bij haar in de buurt; er is altijd iets, ze is tederder. Waarom? Er is een kleine engelengeest die wacht om dat natuurlijke lichaam te ontvangen. Zodra het geboren wordt, komt de levensadem erin. En God ademt het daarin en het wordt een levende ziel. Nu, zodra deze baby geboren wordt, dan is het geestelijke lichaam daar om het te ontvangen.

En nu, wanneer dit lichaam hier wordt neergelaten, op deze aarde, zoals de baby wordt neergelaten, ook is er een onsterfelijk lichaam dat wacht, om de geest weer in zich op te nemen. O, wat een geweldig iets! Wij zijn—wij zijn nu in Christus Jezus (amen) baby's, baby's in Christus, kinderen van God, wachtend op de volledige bevrijding bij de komst van onze Here Jezus, de . . . om ons op te nemen tot Zichzelf, wanneer het lichaam, dit sterfelijke, onsterfelijke aan zal nemen.

⁵³ De gelijkenis, al de dingen die Hij deed, drukken de dingen uit die komen gaan. Precies zoals het lichaam u hier geeft, precies

zoals dit lichaam dat Hij u gaf om in te leven alleen uitdrukt dat er een die heerlijker is nog zal komen. Zie? “Als wij het beeld van het aardse dragen, of gedragen hebben, zullen we ook het beeld van het hemelse dragen,” dat geen kwaad bevat, in dit ene dat komen gaat. Nu, deze bevat wel het kwaad: ziekte, dood, verdriet. Ik heb hier niet lang geleden net uitgedrukt, toen ik over *De Transformatie van het Woord van God* predikte, over hoe dat—dat dit lichaam, het kwaad in zich heeft.

⁵⁴ En deze hele moderne beschaving waarin we leven van de duivel is. Geloofst u dat niet? De Bijbel zegt dat het zo is; deze wereld, elke regering. We willen dat niet geloven. Maar de Bijbel zegt het duidelijk dat elke regering, elk koninkrijk op aarde, eigendom is van de duivel en door de duivel geregeerd wordt. Jezus werd door Satan mee naar boven genomen en hij toonde Hem alle koninkrijken van de wereld, die er waren, die er zouden zijn en wat meer. En Satan beweerde dat ze de zijne waren en Jezus ging nooit in discussie met hem, want hij is de god van deze wereld. Zie? En hij zei: “Ik zal ze aan U geven, als U neervalt en mij aanbidt.” Zie? Hij probeerde ze over te geven aan Jezus, zonder opoffering. Zie? Het was een koopje dat hij Hem wilde aanbieden.

Maar de wereld had gezondigd. Dus, de straf van de zonde was de dood en Hij moest sterven. Daarom werd God gemanifesteerd in het vlees, zodat Hij de dood op Zich kon nemen, om de straf te betalen. Er is niets om terug te komen. Het is niet geormerkt. Het is volledig vrijwillig betaald. Alle schuld is betaald. Het behoort nu aan Hem. En wij zijn afgevaardigden van Zijn Koninkrijk, hier vanavond samengekomen in de Naam van Jezus Christus onze Koning, gezeten in de hemelse gewesten.

⁵⁵ Nu, in deze wereld waarin we leven, dit onderwijs, ik wil het u bewijzen, onderwijs, wetenschap, beschaving, en al deze dingen waarvan wij vandaag de dag schijnbaar zo genieten, is van Satan en zal vergaan. U zegt: “Broeder Branham, beschaving?” Jazeker. Deze beschaving kwam door Satan. Genesis 4 bewijst het. De zoon van Kaïn, zie, begon deze beschaving, het bouwen van steden en orgels enzovoort. En beschaving kwam door kennis. Kennis is wat de duivel aan Eva verkocht in de hof van Eden, wat veroorzaakte dat zij Gods geboden overtrad.

Dus er zal een beschaving zijn in de wereld waar we naartoe gaan, maar het zal niet een beschaving zijn zoals deze, want in deze beschaving hebben we ziekte, verdriet, lust, dood, alles in deze beschaving, verkeerd. Maar in die beschaving zal er geen van deze dingen zijn. We zullen geen wetenschap nodig hebben.

Wetenschap is toch slechts een verdraaiing van het originele. Zie? U splitst een molecuul om, splitst een atoom en doet *zus en zo* om uzelf op te blazen. U neemt buskruit, knalt *dit* neer, om

iets te doden. U neemt de auto. En neemt benzine uit de aarde, en de stoffen uit de aarde, om de vezels los te maken, zodat het kan ontploffen. En u rijdt met negentig mijl per uur over de weg en vermoordt iemand. Zie? O, zo nerveus, dringen, opschieten; we moeten duwen, nemen. O! Zie? Het is allemaal van de duivel.

Het Koninkrijk van God zal geen auto's, vliegtuigen of enige wetenschappelijke verworvenheden hebben. Nee. Het zal helemaal geen onderwijs hebben. Het zal een onderwijs zijn zo superieur aan deze, dat hier niet eens zal worden gedacht. Zie? Onderwijs, beschaving en dit alles komt van Satan.

Nu, u zegt: "Broeder Branham, waarom leest u dan?"

⁵⁶ Zie, net als: waarom draag ik nu kleren? In de beschaving die zou komen, die eerst was, hadden ze geen kleren nodig. Ze waren gesluierd. Ze hadden geen reden om kleren te dragen, omdat ze niet wisten dat ze naakt waren. Nu ziet u. . . Nu komt u erachter dat in, nu dat we weten dat we naakt zijn, de zonde hier woont, dus moeten we kleren dragen. Maar zo was het niet in den beginne; er was geen zonde. Zie?

⁵⁷ Nu, hetzelfde is het met beschaving. We lezen, we schrijven, we doen dit, maar raak daar nooit aan gewend. Maak dat nooit uw god, want dat is de god van het communisme. Zie? Het is niet van Jezus Christus.

⁵⁸ Jezus Christus is door geloof; niet wat u wetenschappelijk kunt bewijzen, maar wat u gelooft. Ik kan u vanavond niet wetenschappelijk bewijzen dat er een God is in dit gebouw, maar toch weet ik dat Hij hier is. Maar door mijn geloof, betuigt het.

Abraham kon u niet wetenschappelijk bewijzen dat hij een kind zou krijgen van die vrouw, en zij bijna honderd jaar oud. Maar zijn geloof bevestigde het. Zie? Had geen wetenschappelijk bewijs nodig. Nou, de. . . Nou, de dokter zou zeggen: "De oude man is gek, zegt hier dat hij een—een baby gaat krijgen van die vrouw; hij honderd jaar oud en zij negentig." Maar ziet u, God zei het, dus er is geen wetenschap voor nodig. Er is geloof voor nodig, om Gods Woord te geloven, geen wetenschap.

⁵⁹ Dus onze scholen en dergelijke zijn een slag in de lucht. Zoals; God heeft nooit gezegd: "Ga heen en maak scholen," of niet eens "om Bijbelscholen te hebben." Wist u dat? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Hij zei: "Predik het Woord." Zo is het precies. Onze onderwijssystemen hebben ons verder van God afgebracht dan alles wat ik ken, dat klopt, verder van God af. Geen scholen bouwen, ziekenhuizen enzovoort; dat was voor de wereld en voor die groep. Maar, ik heb niets tegen hen; ze spelen hun rol, maar dat is het nog steeds niet.

We bouwen een ziekenhuis, zo goed als maar kan, en werken met de beste medicijnen die we hebben, en dagelijks sterven er duizenden. Maar o, in het Koninkrijk van God is er geen dood, is er geen verdriet. Amen. Er is geen behoefte aan deze

dingen van de wereld. Maar we zijn overgegaan van dit naar de werkelijkheden van God; waar we zo hard worstelen om door middel van wetenschap te proberen te vinden. En hoe meer wetenschappelijk we worden, des te meer dood brengen we over onszelf. We vechten daar een verloren strijd, dus laat het los. En door geloof, geloof Jezus Christus de Zoon van God vanavond, en neem Hem aan. Hij is de Ware.

⁶⁰ Wat bereidt de wetenschap voor u? Meer dood. Dat is juist. Spoetniks en alles die omhoog gaan en al die dingen om dood en alles over de aarde te verspreiden. Kijk daar niet naar. Draai uw hoofd hoger dan dat, richting de hemel. Kijk vanavond naar waar Jezus zetelt: "Aan de rechterhand van God," "altijd levend om te pleiten op onze belijdenis," van wat we geloven, dat Zijn Woord de Waarheid is.

⁶¹ Nu, we ontdekken: dat dit leven allerlei kwaad bevat, dus daarom zal het leven dat komen gaat dat niet hebben. Dit leven heeft lust en ziekte, dood. Want, wat is het? Het is niet het huis dat Hij is gaan bereiden. Dit is een pesthuis. Hoevelen weten wat een pesthuis is? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Zeker. Wel, dat is waar u in woont. Een pesthuis is waar ze alle zieke mensen in stoppen. Wel, dat is precies wat de zonde met ons gedaan heeft, ons in een aards pesthuis gestopt. Waar u. . . Ze zouden niemand anders in het pesthuis laten komen, omdat daar allerlei ziektekiemen rondvliegen en—en de mensen zouden deze bacillen binnenkrijgen en—en zelf ziek worden. En de zonde heeft ons in het pesthuis van de duivel gebracht.

⁶² O, maar de andere heet: "Mijn Vaders huis." "Ik zal gaan en een plaats voor u bereiden. U uit dit pesthuis halen, en u in Mijn Vaders huis brengen." Amen. Precies; u uit dit oude aardse pesthuis nemen. Hij is gegaan om een plaats te bereiden, een perfecte plaats, waar geen kwaad bestaat, geen ziekte bestaat, geen ouderdom bestaat, geen dood bestaat.

Het is een volmaakte plaats, die u oproept tot die volmaaktheid, en u moet volmaakt zijn om daar te komen. De Bijbel zei dat. Jezus zei: "Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is." Het is een volmaakt Koninkrijk, dus het moet een volmaakt volk zijn dat komt. Want u moet staan en getrouwd zijn met een volmaakte Zoon van God en u moet een volmaakte Bruid zijn. Dus hoe kunt u dat doen door iets anders dan het volmaakte Woord van God wat "het Water der Afscheiding" is, "dat ons wast van onze zonden?" Amen. Dat is juist. Het Bloed van Jezus Christus, denk er eens aan: het druipende, Bloedige Woord. Amen. Het Bloed, het—het Woord van God dat Bloed bloedde om de Bruid in te wassen. Amen. Ja meneer. Ze staat volmaakt, maagdelijk, onvervalst. Ze heeft in de eerste plaats nooit gezondigd. Amen. Ze was erin gevangen. Zie?

Daar is het Vaderhuis dat Hij is gaan bereiden.

⁶³ Deze is gekomen door seks en door de val en moet vallen met de val. Het maakt niet uit hoe u het oude ding oplapt, ze gaat hoe dan ook vallen. Het is met haar gedaan, want ze is gedoemd, omdat God het zei. Ze is afgedaan. God gaat haar vernietigen. Dat heeft Hij gezegd. Er zal een reovering zijn van de hele zaak. Gelooft u dat? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.]

In den beginne, toen de wereld zijn geboorte had, toen God eerst het water van de aarde terugtrok, zoals Hij het met het water uit de moederschoot deed, werd er een wereld geboren. Ja. En volkeren begonnen erop te leven toen God hen erop plaatste. En toen begonnen ze te zondigen. En het werd gedoopt, door onderdompeling, in de dagen van Noach. Toen werd het geheiligd door het Bloed van de Schepper dat erop viel.

En nu, zo bent u gekomen, door rechtvaardiging, door God te geloven. U werd gedoopt tot bekering, of tot, voor de vergeving van uw zonden. U beleet uw zonden voor God en Hij vergaf het u. En u werd gedoopt om te tonen dat u, u ook vergeven was; belijdend aan de mensen en tonend aan de wereld dat u gelooft dat Jezus Christus voor u gestorven is. En u. . . Hij nam uw plaats in en nu staat u in Zijn plaats. Hij werd u, zodat u Hem zou mogen worden.

Toen reinigde de heiligende kracht van God alle gewoonten, uit uw leven. U rookte, dronk, deed dingen die niet juist waren, vertelde leugens, alles. Dan komt de heiligmakende kracht van het Bloed van Jezus Christus in uw leven en neemt al de dingen van u weg. Als u toevallig iets zegt dat niet, verkeerd is, zegt u vlug: "Wacht eens even. Neem me niet kwalijk. Ik bedoelde het niet zo te zeggen." Zie? De duivel heeft daar een val klaar. Maar u hebt genade om terug te komen, als u een echte Christen bent, en te zeggen: "Ik was verkeerd." Ja. Dus daarom; nu, het. . .

⁶⁴ Nu, het volgende wat u ontvangt, was de doop van de Heilige Geest en Vuur.

Nu God, wanneer dit Millennium voorbij is, zal God de wereld een vuurdoop geven. Het zal de hele zaak opblazen. "De hemelen en de aarde zullen in brand staan." Petrus zei dat. En de zaak zal een vuurdoop hebben, vernieuwing van de hele zaak. En dán zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn. Dat is wanneer, waar gerechtigheid woont.

Dat is waar we zijn. We zijn geworden van sterfelijke wezens, van tijdwezens, tot Eeuwige wezens. Toen het Woord van God onze ziel verlichtte en we zonen en dochters van God werden met de eigenschappen, het gen van God in ons, om zonen en dochters van de Vader God in de hemel te zijn, roepend: "Abba, Vader! Mijn God, mijn God; in mijn Vaders huis."

⁶⁵ Dus, deze oude wereld moet vallen, want ze is gekomen door seks. En het is gekomen door ongehoorzaamheid, in den beginne.

En wij zijn hier geboren door seks, door de val, en het moet op dezelfde manier teruggaan, naar de val. Maar degene die Hij nu voor u aan het voorbereiden is, kan niet vallen, omdat Hij het zo maakt. “Ik ben gegaan. . .”

Wat als we gewoon in dit soort lichaam moesten blijven? Bent u niet blij dat er zoiets is als de dood? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.] Is dat nu niet vreemd? Maar zeg nu eens, bijvoorbeeld. . .

Een paar jaar geleden was ik een kleine jongen, en nu ben ik een man van middelbare leeftijd. Ik heb daar een vriend zitten, meneer Dauch, en hij is drieënnegentig jaar oud geworden, een paar dagen geleden. Kijk nu naar hem. Nog veertig of vijfenvertig jaar, dan zou ik dat zijn. Doe daar nou nog eens veertig jaar bij voor hem. Waar zou u heengaan? Het enige. . .

⁶⁶ Ik ben blij dat er iets is om ons uit dit pesthuis te halen. Er is een open deur, genaamd de dood. Jezus staat in die deur. Amen. Hij zal me over de rivier leiden. Hij zal me door die deur brengen. Er staat een grote deur daarginds, genaamd de dood. En iedere keer dat uw hart klopt, bent u er één slag dichterbij. En op een dag moet ik bij die deur komen. U moet daar komen. Maar als ik daar kom, wil ik geen lafaard zijn. Ik wil niet schreeuwen en me terugtrekken. Ik wil naar die deur komen en mezelf hullen in de klederen van Zijn gerechtigheid (niet de mijne), de Zijne!

Hierdoor weet ik “dat ik Hem ken in de kracht van Zijn opstanding.” Dat wanneer Hij roept ik van onder de doden eruit zal komen om met Hem te zijn, uit dit pesthuis. Waar dit lichaam ook mag vallen en waar het ook mag belanden, wat het ook is, ik zal er op een dag uit komen, omdat Hij het me beloofd heeft. En we geloven het. Jazeker. Hij maakt er Een die niet kan vallen.

⁶⁷ Merk op, hoe de aanstaande moeder op aarde, vandaag, hoe het lichaam van de moeder naar bepaalde dingen hunkert. Ik spreek geloof ik, en hoop, tot alle volwassenen die het zullen begrijpen. De moeder, bij de geboorte van de baby, als er iets ontbreekt in haar lichaam begint ze naar bepaalde dingen te verlangen. Kijk hoe vader. . .

Ik herinner me dat we werden grootgebracht in zo'n arm gezin, en—en we hadden bijna niets te eten toen we kinderen waren. Velen van u hebben daar ook onder geleden.

Dus, hoe er, voordat de baby geboren zou worden, moeder naar iets hunkerde. En vader zou elk dubbeltje omdraaien, alles, om het voor haar te krijgen. Zie? Het is haar; het lichaam, haar lichaam, het calcium enzovoort van haar lichaam, en de vitaminen die ze nodig heeft. Junie wordt gevormd, zie, en hij vraagt om dingen, voedsel voor het kind dat komen gaat. En hoe de ouders, ze het proberen te krijgen, zodat de baby zo perfect en gelukkig mogelijk geboren zal worden. Ziet u hoe uw ouders dat doen? Als er iets nodig is, geeft de moeder het te kennen,

zie, haar systeem is zo gemaakt. U begrijpt dat? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Van hoe als er hier iets nodig is, voor het aanstaande kind, de—de moeder daarnaar begint te verlangen.

⁶⁸ Nu, stop even een ogenblik. Waarom hebben we opwekkingen? Waarom komen we samen? Waarom berisp ik de mensen altijd? Waarom roep ik tot u Pinkstervrouwen om "op te houden met verf en make-up te dragen en uw haar te knippen en dat soort dingen?" Waarom zeg ik dat? Omdat de ouderwetse manier van Pinksteren dat vroeger niet deed. De echte Bijbelse manier is om dat niet te doen. U die deze korte broeken draagt en kleren die voor mannen bestemd zijn, weet u dat de Bijbel zegt dat dat een gruwel is voor God? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Maar we staan het toe. Waarom blijft de Heilige Geest het uitroepen? Hij weet dat daar iets ontbreekt. We moeten in de volle gestalte van Jezus Christus zijn. We moeten zonen en dochters van God zijn. We moeten ons gedragen als Gods kinderen

⁶⁹ Lang geleden werd er een klein verhaal verteld. Ik zag achterin een gekleurde broeder zitten. In het Zuiden verkochten ze vroeger slaven. En deze, toen ze daar slaven hadden, toen slavernij nog, voor de emancipatie van de proclamatie. En ze gingen erbij langs en kochten hen, die mensen, net zoals ze bij een—een tweedehands auto handelaar zouden doen. Ze hadden een factuur van verkoop, en verkochten die menselijke wezens net alsof ze—alsof ze tweedehands auto's waren. Je kreeg er een factuur van verkoop bij.

⁷⁰ Op een keer kwam er een koper langs, een handelaar. En hij ging naar . . . Hij ging die grote plantages bij langs en kocht slaven. En hij kwam op een bepaalde grote plantage waar ze veel slaven hadden en hij wilde zien hoeveel ze er hadden. En ze waren daar allen buiten aan het werk. En ze—ze waren verdrietig. Ze waren weg van huis. Ze kwamen uit Afrika.

Ze hadden hen hierheen gebracht. De Boeren hadden hen hierheen gebracht en verkocht als slaven, en dus waren ze verdrietig. Ze wisten dat ze nooit meer naar huis zouden gaan. Ze zouden leven en sterven in het land. En ze hadden, vaak droegen ze een zweep bij zich en sloegen hen. Ze waren eigendom van de eigenaar en hij deed met hen wat hij wilde. En ze waren gewoon . . . Als hij het doodde, doodde hij het. En als hij, wat het ook was, hij deed het gewoon. Dat is slavernij, zoals Israël was en—en vele volkeren die in slavernij gebracht waren. En ze moesten die arme slaven nemen. Ze dienden alleen maar. Ze huilden, weet u, de hele tijd, en verdrietig.

⁷¹ Maar ze zagen een van die slaven, een jonge kerel, hij had zijn borst vooruit gestoken, zijn hoofd zo omhoog. Ze hoefden hem nooit te slaan. Ze hoefden hem nooit te vertellen wat hij moest doen. Dus die handelaar zei: "Ik wil *die* slaaf kopen."

Hij zei: "Hij is niet te koop."

Hij zei: "Ik zou hem graag willen kopen."

Hij zei: "Nee. Hij is niet te koop."

Zei: "Is hij de baas over de rest van hen?"

Zei: "Nee." Zei: "Hij is niet de baas. Hij is slaaf."

Hij zei: "Wel, misschien geeft u hem anders te eten dan de rest van hen."

Zei: "Nee. Ze eten daar allemaal samen in de keuken."

Hij zei: "Wat maakt die jongen zoveel anders dan de rest van hen?"

Hij zei: "Hier is wat. Ik vroeg het me ook een poos af. Maar die jongen, een vreemdeling, uit Afrika; maar in Afrika is zijn vader de koning van de stam. En hoewel hij een vreemdeling is, weg van huis; hij gedraagt zich als een koningszoon. Hij weet dat aan de andere kant van het land dat zijn vader de koning van de stam is. En nu gedraagt hij zich zo, omdat hij weet dat hij een zoon van een koning is."

⁷² O, broeder, zuster, u en ik, in deze wereld waarin we leven, laten we onszelf gedragen als zonen en dochters van God. We zijn hier vreemdelingen, maar ons gedrag behoort in overeenstemming met Gods geboden te zijn, dat wij zonen en dochters van God zijn. Ons gedrag, we zouden moeten handelen en doen en alles in overeenstemming met de wetten die God heeft vastgesteld.

"En het is een gruwel voor een vrouw om een kledingstuk te dragen dat behoort aan een man." Het is verkeerd en zondig "voor haar om haar haar te knippen," de Bijbel zegt dat, "zelfs ongeoorloofd voor haar om te bidden."

U zegt: "Hoe zit *dit*?"

⁷³ Iemand zat achter mij aan, een grote bekende prediker, niet lang geleden. Zei: "Broeder Branham, kom. Ik wil u de handen opleggen." Zei: "U zult uw bediening ruïneren."

Ik zei: "Wat?"

Zei: "Die mensen zo uit te foeteren."

Ik zei: "Ik vertel de . . ."

Zei: "Ik geloof dat." Zei: "Ik ben ook een Pinkstergelovige. Ik geloof dat vrouwen geen kort haar moeten dragen, geen verf moeten dragen en dat soort dingen zoals ze doen, hun gezichten verven." Zei: "Dat ze dat niet zouden moeten doen. Maar," zei, "God heeft u geroepen om voor de zieken te bidden."

Ik zei: "Hij heeft me geroepen om het Evangelie te prediken." Ja.

En hij zei: "Daar geloof ik in. Maar," zei, "denkt u *dat*?"

Ik zei: “Ja. Kijk wat u heeft, al die grote programma’s, televisies en dergelijke. Ik heb niets anders dan God om verantwoording aan af te leggen.” Dat is juist. Ik zei: “Ik heb niets anders dan God om verantwoording aan af te leggen.”

Hij zei: “Ik—ik—ik. . . U zult uw bediening ruïneren.”

Ik zei: “Elke bediening die het Woord van God zal ruïneren, behoort geruïneerd te worden.” Dat klopt. Zeker. Dat is juist.

Hij zei: “Wel, u gaat het ruïneren.”

⁷⁴ Ik zei: “Wie gaat het dan zeggen? Zie? Iemand moet het zeggen. Iemand moet staan voor dat wat de waarheid is, ongeacht wat het kwetst.” En vrienden, als Christen, als mensen die geloven dat we naar de hemel gaan, zal de Heilige Geest Zelf ons typeren in het Woord van God.

Hij zei: “Weet u wat u zou moeten doen?” Zei: “Mensen geloven dat u een profeet bent.” Zei: “U zou deze vrouwen moeten leren hoe ze gaven van profetie en dat soort dingen kunnen krijgen, en grote, hogere dingen in plaats van kleine dingen.”

⁷⁵ Ik zei: “Hoe kan ik ze algebra leren als ze niet eens hun ABC willen leren? Als ze niet eens het gewone willen doen, zie, het natuurlijke, hoe gaat u ze dan van hogere dingen vertellen?” Als u niet eens wilt beginnen vanaf de. . . U wilt boven op de ladder staan voordat u de eerste raakt. Dat is de reden dat u valt. Zie?

Begin onderaan en klim naar boven zoals God u naar boven leidt. Zie? Laat uw leven overeenstemmen met ieder—volg elk stukje van het Woord op wat God u verordend heeft te doen.

⁷⁶ Nu, bedenk, hoe dat God. . . Wij ons behoren te gedragen en te handelen als Christenen. Ons gedrag behoort te zijn als Christenen. Want we zijn hier vreemdelingen. Dit is niet ons thuis. Nee. We zijn hier slechts tijdelijk geplaatst. We moeten gaan, ieder van ons vanavond.

⁷⁷ Nu bedenk. Als God, in Zijn genade, de moeder zo heeft, voordat de kleine baby geboren is, dat zij hunkert naar een bepaalde vitamine, en de woorden van moeder zegt: “Papa, ik—ik—ik wil cantaloupe, of watermeloen. Ik wil het een of ander.” Het heeft geen. . . Wel, hij zal alles doen wat hij maar kan om dat te krijgen, omdat hij weet dat hij zijn kind geboren wil zien worden zo perfect als het maar kan zijn. Zie? En hij zal alles doen wat hij kan om dat te krijgen.

⁷⁸ Hoe veel bekwamer is Hij om het te krijgen! Hij is een Schepper. Denk nu hoe bekwam Hij is, om ons een lichaam te bereiden om te leven als Zijn eigen heerlijke lichaam, als we willen leven. Er is iets in ons dat roept om te leven. En er is iets in ons dat roept om goed te doen. Dan zal God iemand op het podium roepen, of de preekstoel, die de absolute Waarheid zal prediken. Waarom? Zie? Het laat het u zien. Als u dan een echt

kind van God bent, begint u uit te roepen: “God, neem het van me weg. Besnijdt me hiervan. Neem deze dingen van me weg.” Waarom? Het is nodig voor uw hemelse thuis waar u naartoe gaat, waar Hij is heengegaan om het te bereiden. U moet een echte Woord-Bruid van Christus zijn.

⁷⁹ Ik predikte een paar avonden geleden over het offer, in de dagen van de verzoening. Ik was aan het preken over de enige plaats waar God, de enige Gemeente waar God een mens in zal ontmoeten, en dat is in, zei Hij, de plaats waar Hij Zijn Naam heeft gezet. Hij zei: “Ik zal hen op geen andere plaats ontmoeten dan op de plaats, de poort waar Ik Mijn Naam in heb gezet.” Nu, Hij ontmoet u niet in de Methodistenpoort, Baptistenpoort of Pinksterpoort of welke daarvan ook. Maar Hij heeft Zijn Naam in Zijn Zoon gezet. Hij zei: “Ik kwam in Mijn Vaders Naam.”

Ieder mens komt, en ieder kind komt in zijn vaders naam. Hij. . . Ik kom in de naam van een Branham, omdat mijn vader een Branham was. En u komt in uw naam, omdat dat uw vaders naam was.

En Jezus, de Zoon, kwam in de Naam van de Vader. En Hij zei dat Hij Zijn Naam zette, “in deze poort waar Ik Mijn Naam in zet, dat was het offer.” En in Jezus Christus is de enige plaats waar u ooit gemeenschap en aanbidding tot God zult vinden.

U zegt: “Wel, ik hoor bij de kerk.” Dat veranderd er niets aan. U moet in Christus zijn.

Een zekere denominatie predikant zei laatst tegen mij, zei: “Meneer Branham, kijk hier. Jezus zei: ‘Ieder die gelooft.’ De Bijbel zei: ‘Ieder die gelooft dat Jezus Christus de Zoon van God is, is geboren uit de Geest van God.’”

⁸⁰ Ik zei: “Zegt de Bijbel ook niet ‘dat niemand Jezus de Christus kan noemen dan door de Heilige Geest?’” Zie? U kunt de Bijbel niet laten liegen. Het moet er precies op inhaken.

Dus u moet absoluut wedergeboren worden uit de Heilige Geest, in u, dat getuigenis aflegt, uzelf, u weet dat Hij de Zoon van God is. En als u dat dan bent, en een deel; als u een kind van God bent, in het Woord van God; hoe kunt u het Woord dan ontkennen? Hoe kan de Heilige Geest u een doctrine laten geloven dat u zoiets moet doen terwijl de Bijbel iets anders zegt? “We moeten lid worden van een kerk en *dit* doen of *dat* doen,” terwijl de Bijbel u duidelijk zegt wat u moet doen? Zie? En als u Dat dan ziet, dan springt u er meteen bovenop en komt u er dan gelijk bij. En blijft gewoon verder in doorgaan, en het groeit gewoon.

Zoals een—een—een kiem die in de baarmoeder van een vrouw komt, met het ei. En als dan dat eitje zich begint te ontwikkelen en kiemen begint voort te brengen, brengt het niet een menselijke kiem voort en een kiem van een hond en een kiem van een koe; het brengt allemaal menselijke kiemen voort.

⁸¹ En wanneer een kind van God, wanneer dat voorbestemd . . . Dat is een slecht woord om te gebruiken, maar het is God. Hier is Gods Bijbel. De voorkennis van God kan voorbestemmen, alles laten werken tot Zijn eer. Als dat voorbestemde zaad, dat u zou zijn, en God u riep, en dat kleine adelaar van een zaadje daarbinnen het Woord van God hoorde, dan zal het daarop bouwen, het ene Woord bovenop het andere, bovenop het andere, bovenop het andere. Het zal zich niet vermengen met welke doctrine dan ook.

⁸² Let op. “In deze poorten, elke dag moesten ze nieuw koosjer eten. En er zou geen zuurdeeg onder hen gevonden worden gedurende de zeven dagen.” Is dat juist? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.] De zeven gemeentetijdperken dus, geen zuurdeeg, geen doctrine, niets toegevoegd. Het moet absoluut ongezuurd brood zijn. “Niks geen zuurdeeg zal onder u gevonden worden.” Alleen een zuurdeeg, het Woord, Zelf, dat is het enige. En dat Woord is God. En God is vlees geworden in de Persoon van Jezus Christus en dat is de Poort. “Daar is de Poort waarin Ik u ontmoet om te aanbidden, als u de geboden van God volgt.”

⁸³ Daarom, als u vanavond gewoon komt en zegt: “Ik bied Jezus Christus mijn leven,” en u heeft nooit de Heilige Geest ontvangen; kom erin. U moet het doen. U moet erin groeien. Vraag God om Woord op Woord zo te stapelen totdat u de volle gestalte van een zoon van God wordt, of een dochter van God.

De dingen van de wereld nemen? In I Johannes staat er: “Als u de wereld liefheeft of de dingen van de wereld, is het omdat de liefde van God zelfs niet in u is.” U bent misleid. U heeft daar de liefde van de wereld, en het heeft u misleid, de duivel heeft u dat, door er dingen op te stapelen, en te laten zien. Zie? U kunt niet . . . Nou, u kunt dus niet één Woord van God uit de Bijbel nemen.

Wat veroorzaakte de eerste zonde? Niet alleen maar door een grote klinkklare leugen, maar omdat Eva, de duivel deed dat bij haar, één Woord verkeerd interpreteerde. Eén Woord brak de keten, en weigerde één Woord aan te nemen. Dat was het begin van de Bijbel.

Jezus kwam in het midden van de Bijbel. Hij zei: “De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk Woord dat uit de mond van God komt.” Dat is het hele Woord van God. Gelooft u dat *Dat* de openbaring van Hem is? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.] Het hele Woord van God.

Vervolgens, in Openbaring 22, kwam Jezus tot Johannes op het eiland Patmos. En Jezus, “Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om van deze dingen te getuigen.” Zie? “Wie één Woord hier vanaf zal nemen, of er één woord aan zal toevoegen, zijn deel zal Ik uit het Boek des Levens nemen.”

⁸⁴ Niet alleen zeggen: “Wel, ik—ik geloof Jezus Christus, Zoon van God.” Dat is goed. Voeg dan de rest eraan toe. U zegt: “Ik ben gerechtvaardigd. Ik heb de prediker mijn hand gegeven. Ik geloof in Jezus Christus.” Dan moet u wedergeboren worden. U moet vervuld worden met de Heilige Geest. Zie? Blijf er maar aan toevoegen, terwijl u doorgaat. U groeit in de gestalte van een zoon en dochter van God. O!

God, in staat om ons voor te bereiden en om ons dat vurige verlangen in ons leven te geven, dat we iets willen zien. Hoevelen hier willen meer van God? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.] Wel, dat laat zien dat er meer voor u is. Zie? U verlangt ernaar. Uw geboorte pijnlijken komen naar boven. Zie? U heeft meer nodig, zodat wij gelukkig kunnen zijn en vrij en volmaakt. Dat moeten we zijn.

⁸⁵ Zoals de—de kleine—de kleine levenskiem die in de . . . in de boezem van God is, net zoals, en de levenskiem in de boe- . . . in de boezem van de moeder is. God groeit; en gaat weg om de plaats voor ons te bereiden, de Eeuwige plaats bij Zichzelf; niet een plaats waar een pesthuis is, een sterven, zonde, overspel en vuiligheid van de wereld hier. Als uw geest daarop gericht is laat het zien dat het nooit in contact is gekomen met God. Zie? U bent opgewonden. U hebt een mentale illusie.

U sluit zich gewoon bij een kerk aan en zegt: “Wel, ik hoor *hierbij*. Mijn moeder hoorde *daarbij*.” Dat was misschien goed in de tijd van uw moeder, maar wij leven in een andere tijd.

⁸⁶ Wesley's boodschap zou nooit . . . Hij kon niet gewoon Luther nemen. Luther geloofde in rechtvaardiging, maar Wesley had heiliging. De Pinksterbeweging verschijnt, zij konden niet alleen rechtvaardiging en heiliging nemen. Zij; het was tijd voor het herstel van de gaven. Nu gaan we van daaruit verder. Zie?

De drie stadia van de—de Wijnstok die opkomt. Het eerste, is het een klein blad, Luther, dat opkomt, van de reformatie. Goed. Dat was de stengel. Let op de natuur. God en de natuur werken samen in continuïteit, omdat God in de natuur is. Zie? Vervolgens kwam de pluim, het stuifmeel, het Methodisten-tijdperk. Dan komen de Pinkstergelovigen, o, o, zo perfect, zie, net zoals die tarwekorrel eruitziet alsof het een perfecte tarwe, tarwekorrel is. Maak het open, er is daar helemaal geen tarwe. Het is een kaf, een drager ervan, maar dat Leven werkt zich er verder doorheen. Zie?

⁸⁷ Die daar vroeger in het tijdperk van Luther die Luther aannamen; dat leven kwam erdoor heen, maar het ging eruit en werd een denominatie. Voor u het weet is het tot een denominatie geworden, waarvan het einde is om verbrand te worden. Zie? De stengel droogt op; is gewoon een drager. Sommigen van hen proberen nog altijd in die oude draagstengel te blijven, niets wetend over God, dood. Zij zeggen: “Wel kijk, wij zijn een blad.

Wij waren van Luther.” Dat klopt. Maar kijk waar het zich nu bevindt. Zie?

“Wij waren Methodist.”

En zelfs: “Wij waren van Pinksteren.” Maar kijk naar Pinksteren, hoe koud en formeel het aan het worden is, hoe iedereen wegloopt. Zie? Wat is het? Het was een drager van het echte Zaad. Zie? Al die anderen waren dragers, maar werden een denominatie. Als u zegt: “Ik ben van Pinksteren,” dat betekent niet meer voor God dan wanneer u had gezegd dat u een Rooms-katholiek was of een Jood of wat u ook moge zijn.

⁸⁸ U moet geboren worden, dat Leven dat door die drager daar gekomen is. Blijf niet in de stengel. Blijf niet in het zaad. Ga regelrecht door naar het volmaakte deel.

⁸⁹ Nu, bedenk, en elke reformatie die we hebben gehad, van al die Lutheranen enzovoort, binnen drie jaar organiseerden ze zich. Dat is juist. Elke opwekking bracht binnen drie jaar een organisatie.

Bedenk hoe lang dit al aan de gang is, ruim twintig jaar, en géén organisatie. Waarom? Het is het Zaad dat komt en zich vormt, onder het kaf, zo. En ligt nu, het moet in de tegenwoordigheid van de Zoon liggen om te rijpen tot het glorieuze graan zoals Degene die in het eerste ging. De echte Gemeente die eerst onderging, komt regelrecht omhoog door de stengel om er weer als een Gemeente te komen, wanneer de maaidorser komt om het op te rapen. Het Leven dat in Luther onderging, het Leven dat in de Methodisten onderging, het Leven dat in de Pinkstergemeente onderging, zal in het graan komen. Het zal allemaal regelrecht in het graan gaan en opkomen, en het volkomen Lichaam van Jezus Christus vormen.

⁹⁰ Net zoals de zon die 's morgens opkomt. U kunt niet naar de natuur kijken zonder dat het van God getuigt. U hebt de Bijbel niet eens nodig om te weten dat er een God is. De kleine zon die geboren wordt, een kleine zwakke baby. Rond zeven uur, begint ze naar school te gaan. Tien of elf uur komt ze eraf. Twaalf uur, is ze in zijn kracht. Drie uur in de middag, wordt ze oud. Zeven of acht, zes . . . Vijf of zes uur in de middag, begint haar rug zich te krommen. Ze sterft. Is dat het einde ervan? Nee. Ze staat de volgende morgen opnieuw op. Het leven, dood, begrafenis, opstanding.

⁹¹ Kijk hoe de bladeren aan de bomen komen. Het komt op, een goed, fijn blad; brengt schaduw; brengt zijn vruchten voort. Vervolgens, voor u het weet, komt de herfst, slaat toe, de dood; het gaat helemaal naar beneden in de wortel de grond weer in. Is dat het einde ervan? De volgende lente komt ze er opnieuw weer terug om te getuigen. O! Dat is doorlopend leven.

Maar broeder, zuster, wij hebben Eeuwig Leven. Wij hebben Eeuwig Leven door deze Grote Die kwam, gedaan is, in staat

is om ons een lichaam te bereiden. En deze groei-pijnen die we voelen, zoals u vrouwen die zich veroordeeld voelen voor wat u doet, u mannen die hangen aan seminariële en zovoort, die allemaal willen zeggen: "Ik—ik zeg deze geloofsbelijdenis op. Ik doe *dit*." Maar er is iets diep binnenin u wanneer u de ogen van de blinden geopend ziet worden; de doven verst- . . . blinden. Al deze dingen die beloofd zijn. Het Woord in Zijn kracht gepredikt zien worden. Een prostituee van de straat een dame zien worden. Een—een dronkaard daaruit zien komen en een echte heilige van God worden. O! Zie? Er is iets, Leven daarbinnen. En u begint te voelen: "Wel, misschien zou ik dat niet moeten doen." Maar zie, wat het is, het is iets wat uw Lichaam daarginds nodig heeft. "Kom op." Maar God heeft de vitamines *Hierin* voor elk deel van dat Lichaam. Jezus is heengegaan om de plaats voor te bereiden, in de boezem van God; jazer, een kleine kiem, zoon van God, kleine zoon of dochter van God.

⁹² Jezus vroeg maar om één ding in Zijn gebed tot de Vader. Weet u wat dat was? Eén ding, na al Zijn offers die Hij hier op aarde bracht, het leven dat Hij leefde, de weg die Hij bewandelde. Hij vroeg om één ding: "Dat waar Ik ben, zij ook mogen zijn." Hij vroeg om onze gemeenschap. Dat is het enige wat Hij in het gebed aan de Vader vroeg: uw gemeenschap voor eeuwig. Als u dit wilt lezen in Johannes 17, het 24e vers. Hoezeer behoren wij dan naar Hem verlangen? Als Hij verlangt . . .

Luister nu. Als u werkelijk geboren bent uit de Geest van God, betekent dat alles voor u. Zie? Het is niet een of ander boek met regels. U leeft niet bij wetten en zovoort. U leeft bij de genade van God, de Geest van God.

⁹³ Ik heb dit vaak gezegd. Als zendeling, en ik zou overzee gaan. Wat als ik mijn vrouw bij me riep, mijn kinderen: "Kijk eens hier kinderen! Luister even, mevrouw Branham! Ik ben je man. Gij zult geen andere mannen hebben zolang ik weg ben. Als je dat doet, zal ik je villen wanneer ik thuiskom"? Hm-hm. Zie?

Met mijn voet stampen: "Kinderen, horen jullie wat ik zeg?"

"Ja. Ja, papa. Ja, papa."

"Laat ik horen van één overtreding? Zie?" Zie? Nu, zou dat geen thuis zijn?

Wat als ze nu zegt: "Nu, ben je klaar, meneer? Nu wil ik jou iets vertellen. Meneer Branham, ik ben je wettige echtgenote! Gij zult ook geen andere vriendinnen hebben zolang je weg bent"? Nu, zou dat geen thuis zijn? Nu, dat zou wat zijn.

Dat doen we niet. Ik hou van haar en zij houdt van mij. Wanneer ze weet dat ik ga, weet ze dat ik niet ga tenzij de Here me roept om te gaan. We knielen neer op de vloer en halen de kinderen erbij. We bidden. Ik zeg: "Lieve God, zorg voor mijn kleine metgezel, mijn kinderen." Zij zeggen: "God, zorg voor

papa terwijl we weg zijn, terwijl hij weg is.” En als we er dan gaan. . .

⁹⁴ Wat als ik daar nu iets verkeerd heb gedaan? Wat als ik een overtreding heb begaan, iets verkeerd zou hebben gedaan? En ik terug was gekomen en naar die arme kleine vrouw van me was gegaan, daar naar haar rimpelend gezicht stond te kijken en naar haar grijs-wordend haar, ik naar haar toe was gelopen en zei: “Lieve! ik wil je iets vertellen. Je weet dat ik van je hou.”

“Tuurlijk Bill, ik weet dat je van me houdt.”

⁹⁵ “Ik zal je vertellen wat ik heb gedaan. Ik heb een of ander meisje mee naar huis genomen.” Ik—ik zou zeggen: “Wil je het me vergeven?” Ik geloof dat ze dat zou. Dat geloof ik echt. Maar zou ik dat doen? Als ik daar sta en kijk, die haren grijs zie worden en weet dat ze tussen mij en het publiek heeft gestaan, en ik weet wat voor een goede echtgenote ze is geweest, zou ik dat dan kunnen doen? Ik—ik zou liever sterven dan haar pijn te doen. Ja.

En als dat, in fileo liefde voor mijn vrouw, hoeveel groter is dan mijn agapao liefde voor God! O, ik zou niets doen om Hem te kwetsen. Zeker niet. Ik—ik hou van Hem. Ik wil alles doen wat Hij—Hij van mij verlangt. Ik wil voldoen aan ieder woord dat Hij heeft gezegd; maakt niet uit wat de wereld zegt. Zij, zij gaan het toch niet geloven. Ik wil weten wat Hij heeft gezegd dat ik moet doen. En als ik iets tekort kom, wil ik dat Hij het mij geeft. En voor Hem leven, ons afzijdig houden van de wereld.

⁹⁶ Dit oude aardse lichaam hier moet, zijn. . . Laat me u dit vertellen. Dit aardse lichaam waar u zoveel om geeft, waarvoor u Hollywood als voorbeeld neemt. U bent er zo dichtbij. Het zal er niet veel langer meer zijn. U herinnert zich; u hebt de profetie gehoord, zie, dat de Here me gaf: “Het gaat ten onder.” Jazeker. Let op. Het zal gebeuren. Let maar op. Nu, het heeft me nog nooit iets verkeerd verteld. Ik neem dat naar iedereen die wat wil zeggen. Ik weet niet wanneer of waar, maar ze is afgedaan. Oordeel hangt erover. Er is geen verlossing voor; ze is eraan voorbijgegaan. Zie?

⁹⁷ Nu, merk dit op. Leef voor Hem, onszelf weghoudend van de wereld. Nu kijk. U kijkt op televisie, sommigen van u zusters, en u gaat hierheen, en u wilt, u jonge vrouwen. U bent jong. Dat weet ik. Maar u bent Christenen. Zie? U bent anders. U wilt niet zoals de wereld zijn. U houdt van de wereld. Het zijn niet alleen jullie jongeren; sommigen van u ouderen. Zie? Wel, wat veroorzaakt dat? Zie? U kijkt televisie, u gaat naar de winkel, u ziet die kleine oude kleren die vrouwen dragen, die goddeloos zijn.

Weet u wat er gaat gebeuren op de dag des oordeels? U kunt zo deugdzaam zijn voor uw man als u maar kan zijn, maar op de dag des oordeels zult u zich moeten verantwoorden voor het plegen van overspel. Jezus zei: “Wie een vrouw aanziet om haar te bgeren, heeft reeds overspel met haar gepleegd, in zijn hart.”

Wie is er schuldig? U. Zie? U presenteerde uzelf; die korte broeken en lange broeken.

Een vrouw zei niet lang geleden tegen me, zei: "Ik draag geen korte broeken, Broeder Branham. Ik dank de Here daarvoor. Ik draag lange broeken."

⁹⁸ Ik zei: "Dat is erger." Dat is erger. Dat klopt.

⁹⁹ Je kunt zelfs bijna geen jurk kopen voor een vrouw. Ze zei, één vrouw zei: "Wel, u sprak de waarheid. 'Je kunt; je kunt het niet kopen.'" Maar ze verkopen nog altijd goederen en hebben naaimachines. Zie? Dus er is helemaal geen excuus. Zie? Zie?

Zo ziet u maar, zuster. Ik ben uw broeder. En ik ben een dienstknecht van Christus die zich moet verantwoorden aan de Rechterstoel voor wat ik hier vanavond zeg. Zie? U zult schuldig zijn aan overspel, omdat de liefde van God uit uw hart is weggelekt. U gaat nog altijd naar de kerk. Misschien danst u nog in de Geest. Misschien spreekt u nog met tongen. En die dingen zijn prima, maar dat is het nog niet. Nee hoor.

¹⁰⁰ Weet u nog, de Bijbel zei: "In de laatste dagen zullen er valse Christussen komen," geen valse Jezussen. Daar zouden ze niet voor stilstaan. Maar: "valse Christussen," valse gezalfden. Ze zijn absoluut gezalfd met de Geest, met de Heilige Geest en toch vals. Zie? Er zijn twee . . .

¹⁰¹ U bestaat uit drie mensen. De buitenkant is het lichaam. U heeft vijf zintuigen waarmee u contact maakt met uw aardse huis. De binnenkant is een geest. Daar heeft u vijf zintuigen, liefde en geweten enzovoort, waarmee u contact maakt. Maar de binnenkant daarvan is de ziel.

¹⁰² Bedenk: "De regen valt op de rechtvaardige en de onrechtvaardige." Dezelfde regen die een tarwekorrel doet groeien, doet ook een distel groeien. Zie? Wat is het? In het binnenste van dat zaad zit een natuur, en die natuur toont, toont zichzelf. Het kan in hetzelfde veld staan, daar met het onkruid. Het onkruid en de tarwe staan samen, zich evenveel verheugen. Zijn hoofd is naar beneden. Het snakt naar een slok. Als er een regenbui komt, kan de distel net zo hard schreeuwen als de tarwe. "Maar aan hun vruchten zult u hen kennen." Zie?

¹⁰³ Christenen, misschien zie ik u nooit meer. Zie, het is jaren geleden sinds ik hier ben geweest. Misschien zie ik u nooit meer. Ga in de pas lopen met Gods Woord. Kijk in de spiegel.

Zoals een kleine jongen eens die van het platteland kwam, nog nooit een spiegel had gezien. Hij was naar zijn—het huis van zijn tante gekomen. Hij begon de trap op te lopen. Hij zag een spiegel en hij zag een kleine jongen in de spiegel. Hij bleef erheen lopen en kijken. En hij zwaaide en de kleine jongen zwaaide ook. En hij bleef kijken. Hij had zichzelf nog nooit in een spiegel

gezien. Dus toen hij er dicht genoeg bij kwam, draaide hij zich om en zei: “Wel mamma, dat ben ik!”

¹⁰⁴ Hoe ziet u eruit in Gods spiegel? Weerspiegelt het een dochter of een zoon van God? Is er iets, als u Dat hoort, dat u een hekel krijgt aan de man die het zegt? Of is er iets dat aan u trekt en zegt: “Ik weet dat die man gelijk heeft omdat dat in de Schrift staat”? Dan zijn dat de vitaminen die nodig zijn voor dit lichaam dat verordineerd is om daar te zijn, een huis dat die andere nodig zal hebben als u daar komt. Zie? “Dit huis; als we het aardse gedragen hebben.”

¹⁰⁵ Nu bedenk: wij denken zoveel van dit lichaam. We trekken het zoveel kleren aan. We doen zoveel dingen die, onnodig, verandering na verandering na verandering en al deze dingen. En—en o, het is gewoon, ieder.

Laat iemand gewoon eens iets beginnen. U verft uw stoep rood en let op, de Jansens verven de hunne rood. U verandert van een Chevrolet naar een Ford en ze kunnen er gewoon niet tegen. Het is de tijd van bijblijven. Laat de . . . Als u een vrouw naar de kerk laat komen met een bepaald soort hoed op, kijk dan hoe alle vrouwen die ook halen; vooral de vrouw van de voorganger, zie, kijk gewoon wat er gebeurt. Nu, dat is waar. Dat is de absolute waarheid. Het is de tijd van bijblijven. Broeder, het behoort de tijd te zijn om bij te blijven. En al die—al die dingen zijn—zijn voor een doel.

Het kan mij niet schelen of mijn jas bij mijn broek past. En ik heb het er moeilijk mee. Mijn vrouw of mijn schoondochter, iemand moet mij vertellen wat voor—voor stropdas ik erbij moet dragen. Het—het kan me niet schelen of ze bij elkaar passen. Ik wil dat mijn ervaring bij Gods Woord past. Dat is het, want dat is waar ik naar streef om te leven; niet op de hoek ginds met de Jansens, maar daar in de Glorie waar Jezus is, heengegaan om ons een plaats te bereiden. Ja, dat willen we. Jazeker. Blijf weg van dit alles.

¹⁰⁶ Deze oude aardse tabernakel hier, weet u wat het is? Dit lichaam is als een oude jas die u draagt, een jas die u eens droeg. Maar nu heeft u er een die zoveel beter is, dat u hem niet meer gebruikt. Wat doet u dan? U hangt hem in de kast, want u heeft een betere. U heeft een betere jas. Die meer up-to-date is dan de jas die u vroeger droeg die versleten is. Wat? Het is dat kleet. U bent de binnenkant daarvan. Wat deed dat kleet? Het droeg uw beeld. Zie? Maar u heeft het nu niet meer nodig. U heeft het opgehangen. Het is een vod.

En zo is het met dit oude lichaam; u, het droeg de beeltenis van het hemelse. Maar toch is het niet u. U bent aan de binnenkant van dat lichaam. U, de Geest van God, zit aan de binnenkant van dat lichaam. Dat is wat ervoor zorgt dat de buitenkant in onderwerping komt, omdat de binnenkant eraan

trekt, zie, en brengt het in overeenstemming met het Woord van God; uw binnenkant, uzelf, uw wezen.

Dit lichaam is slechts een oude jas. En op een dag, wat zult u ermee doen, want u bevond—bevond zich slechts een poosje in dit kleet? Dat is als het aardse kleet; dit lichaam. Uw—uw werkelijke lichaam, uw werkelijke zelf, bevindt zich aan de binnenkant van deze oude jas, die u William Branham noemt of Susie Jones of wie het ook is. Zie? Op een dag zal het hangen in de aardse hal ter nagedachtenis aan u. U zult het daarginds in het graf leggen en iemand zal er een grafsteen op zetten: “Hier ligt eerwaarde *Die en die* of John *Die en die* of *Die en die*.” Het zal daar liggen als een gedenkteken aan u. De mensen zagen u slechts hierin. En wat u was; uw *wérkelijke* u was aan de binnenkant daarvan. Maar de oude jas zelf “droeg slechts het beeld van het hemelse.”

O mensen, heeft u een reservering gemaakt om van jas te veranderen? Heeft u een reservering gemaakt voor de hemel? Denk eraan: u moet een reservering hebben. Zonder komt u er niet in.

Ik spreek nu tegen u in hedendaagse taal, zodat u het weet. Als u naar het hotel gaat en zegt: “Wel, ik had de . . .”

¹⁰⁷ “Had u gereserveerd? Wel, het spijt me. Alles is vol.” U staat buiten in de kou, omdat u niet heeft gereserveerd.

En als u aan het einde van uw levensreis komt, zonder gereserveerd te hebben, zal daar niemand zijn om u te ontmoeten. U zult in een donkere Eeuwigheid moeten stappen, waar er gekrijs zal zijn en geweën en gejammer en tandengeknars. U moet. U kunt niet in de Stad komen, u, omdat u niet gereserveerd heeft. U moet ze hebben om de Stad binnen te gaan waar Jezus is heengegaan om een plaats voor u te bereiden. Bedenk, u moet gereserveerd hebben en het kleet van verlossing aan hebben. U kunt niet.

¹⁰⁸ In Mattheüs, ik heb hier een Schriftgedeelte. Ik kijk naar de Schrift, Mattheüs, twintig- . . . 22:1 tot 14. Ik heb geen tijd om het te lezen, want het wordt te laat. Ik heb te lang tot u gesproken. Maar weet u nog, de koning stuurde ze eropuit en maakte een avondmaal bereid. Hij slachtte al zijn ossen en—en maakte de vetgemeste dieren klaar en alles, had een groot avondmaal bereid. En hij zond ze eropuit, en hij verzocht velen om te komen.

Een zei: “Wel, weet u, ik behoor tenslotte *hiertoe*.” “En ik heb *dit*.” “Ik moet naar mijn boerderij gaan.” En één deed, allerlei dingen. En hij zond opnieuw uit en ze mishandelden hen kwalijk. En uiteindelijk . . . Dat was de Joodse generatie waar Jezus tegen sprak. Ze hadden iets anders te doen.

Uiteindelijk dan zond hij: “En zeg . . . Ga. Niet gewoon . . . Dwing ze gewoon. Ga de straten en hoofdwegen op en overall

en dwing ze om binnen te komen.” En daarna, vastbesloten dat zijn huis . . . Zijn bruiloftsmaal zou worden gehouden. Er zouden gasten bij aanwezig zijn.

En toen vond hij daarbinnen een man zonder het bruiloftskleed aan. Hij wilde vasthouden aan het oude gewaad. En kijk eens wat hij zei: “Vriend, nadat ik u heb uitgenodigd voor mijn bruiloftsmaal, en ik heb u uitgenodigd en gaf u een uitnodiging om te komen!”

¹⁰⁹ En als u ooit in het Oosten bent geweest, waar ik vaak heb gepreekt, dat bruiloftsmaal wordt nog steeds op dezelfde manier gevierd als toen. De bruidegom, dat, allen, hij heeft een bepaald aantal gasten die hij gaat ontvangen. Waarschijnlijk, Broeder Kopp, waarschijnlijk heeft u het daar in India gezien. Zie? Ze hebben een bepaald aantal gasten die hij gaat vragen; stel dat hij dertig gasten gaat vragen.

Nu, de bruidegom moet voor de gewaden zorgen. Hij moet voor ze zorgen, daarom staat er een man bij de deur. En u komt met uw uitnodiging. Hij controleert uw uitnodiging en trekt u een gewaad aan, een mantel. Omdat sommigen van hen rijk zijn en sommigen zijn arm en sommigen zijn anders, maar ze zien er allemaal hetzelfde uit, als ze deze mantels aan krijgen. Ze zien er allemaal hetzelfde uit.

En u moet allemaal hetzelfde zijn. U kunt niet zeggen: “Ik ben de Methodist *hier*. Ik ben de Presbyteriaan *hier*.” O nee. U komt er in de eerste plaats niet in. Zie?

U moet door de deur komen. Jezus zei: “Ik ben de deur tot de schaapskooi.”

“Ik van Pinksteren. Ik ben *dit*. Ik ben *dat*.” Dat betekent helemaal niets.

U komt door die Deur. En als u door die Deur komt, krijgt u het kleed.

¹¹⁰ En deze man, toen hij zei: “Hoe bent u hier binnengekomen, vriend?” Zie?

Het toonde aan dat hij langs een andere weg was gekomen en door een raam was binnengekomen, achterom, maar niet door de deur; niet door de Deur, de manier waarop Jezus kwam, door zelfopoffering; uw al aan God te geven en naar Golgotha te lopen en met Hem gekruisigd te worden. En weer op te staan, om Zijn kleed te dragen, van opoffering en dood aan de dingen van de wereld.

¹¹¹ “Als u de wereld liefheeft of de dingen van de wereld, is de liefde van God zelfs niet in u.” Zie? Als u nog steeds de liefde van de wereld hebt, wilt handelen zoals de wereld en wilt doen als de wereld; u probeert . . . u bent . . . En nog bent u in de kerk, maar een distel in de akker met de tarwe; juicht met de rest van hen,

verheugt zich met de rest van hen. Al de geestelijke zegeningen zijn op u.

U zegt: “Wel, ik profeteer.” Dat deed Kajafas ook. Dat deed Bileam ook. Dat heeft niets. . .

¹¹² “Ik heb de doop van de Heilige Geest.” Dat heeft er nog steeds niets mee te maken. Dat is slechts een tijdelijke gave voor u.

De echte gave is uw ziel daarbinnen, zie, die uit God geboren werd, en die bestuurt de hele zaak naar het Woord van God en de wil van God. En daar groeit u op, zie, dan bent u een zoon en dochter van God. U bent een kind van God. En deze dingen, als u opgroeit. . . Zoals de moeder nu, u bent in het binnenste van de aarde, proberend voort te komen. U bent een zoon van God, voortkomend, en u ziet dat het Woord zegt: “Ik behoor *dit* te doen. Ik moet wedergeboren worden.”

“Wel, ik hoor bij de kerk.” Dat betekent helemaal niets. Zie?

“Ik ben Methodist; mijn moeder.” Dat is fijn voor uw moeder.

¹¹³ “Wel, mijn, ik ben van Pinksteren, ik hoor tot dat.” Als u niet op één lijn zit met dat Woord, is er iets mis. Zie? Dan, ziet u, is God niet uw echte vader. Zie? Want dat echte begin in uw ziel, voordat er zelfs een geest was, was het uw ziel. Als die ziel niet van God kwam, dan was het geen kiem van God om mee te beginnen. U bent misleid. U bevindt zich in een akker van onkruid en draagt het getuigenis van de wereld van het onkruid dat tevoorschijn komt. Handelend als de wereld, de wereld liefhebbend, omdat de liefde van God niet in u is.

¹¹⁴ En nu, er zullen in de laatste dagen valse gezalfden zijn, geen valse Jezus. Dat zouden ze niet pikken. Maar “vals” gezalfd. Ze zijn gezalfd, jazeker, maar ze zijn antichrist. Ze zijn gezalfd met de Geest om de tekenen en wonderen te doen die Christus deed, maar ze zullen niet in overeenstemming komen met Zijn Woord. Zie?

“Velen zullen op die dag tot Mij komen en zeggen: ‘Here, heb ik niet in Uw Naam geprofeteerd en duivelen uitgeworpen?’”

Hij zal zeggen: “Ga weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt. Ik heb u zelfs nooit gekend.”

“Ik was van Pinksteren, Here. Ere zij God! Ik juichte. Ik sprak met tongen. En ik legde de handen op de zieken en genas ze, wierp duivelen uit.”

“Ga weg van Mij, gij die ongerechtigheid werkt. Ik heb u nooit gekend.”

¹¹⁵ Ziet u wat ik bedoel? O, kleine kinderen, voelt u vanavond de behoefte aan die vitamine, dat iets? Er wacht daar ginds een lichaam. Er ligt een lichaam te wachten om ontvangen te worden. Mensen, laat u niet misleiden. Laat u niet misleiden. De duivel

is een misleider. Zelfs het—het bruiloftskleed, u moet het dragen. Het moet zijn.

116 Nu, we zijn in de avondtijd. Het aardse lichaam is nu klaar om ontbonden te worden en we maken ons klaar om binnen te gaan in het hemelse. En we voelen nu de vreemde roep van God om naar dit grote Eden te gaan. En voordat we hier geboren kunnen worden, riepen onze kleine lichamen om iets waarin—waarin voorzien moest worden, anders zouden we hier een ziek kind zijn, zo niet. God heeft geen kwalen daarboven. Ze staan er, ieder, volmaakt mee in de pas, de Bruid, precies zoals de Bruidegom dat was, het Woord gemanifesteerd in Zijn gepaste tijd. God geve het vanavond, kinderen, een ieder van u! Er is een hemel om naartoe te gaan. Er is een hel om bij weg te blijven.

117 Nu, velen van u weten dat de Here mij visioenen heeft gegeven, duizenden ervan. Het grootste. . . Ik was vroeger bang voor de dood. Ongeveer drie jaar geleden, u heeft het in de Christen Zakenlieden gezien: *Vorbij Het Gordijn Des Tijds*. Ik realiseer me dat ik mogelijk deze nacht niet zal doorkomen. Ik zal u misschien nooit weer zien in mijn leven, hier, maar dit is waar. Ik—ik weet niet of ik dit een visioen zou noemen, of wat het was.

Op een zekere morgen, onlangs; ik was. . . ik werd net wakker. Ik was thuisgekomen van samenkomsten. En mijn vrouw lag daar te slapen. Ik zei: “Lieve!ing, ben je wakker?” Ze sliep nog. Ik wist dat we moesten opstaan om de kinderen naar school te sturen.

En ik stak mijn handen weer zo omhoog en ik zei: “Wel, zeg, Bill Branham, weet je dat je de vijftig gepasseerd bent? Je, als je nog iets voor de Here gaat doen, kun je maar beter opschieten, want je hebt niet al te veel tijd meer.” Ik dacht: “O, ik hoop dat ik mag leven om de komst van de Here Jezus te zien.”

Ik had altijd in mijn gedachten dat—dat wanneer we sterven, dat ik zou zien, zoals de broeder *hier*. Ik zou zeggen. . . “Ja, u heeft op een avond in mijn kerk daar op aarde gepreekt, Broeder Branham.” Maar, hij—hij is een geest, ik zou zijn hand niet kunnen schudden want zijn hand ligt daar in het graf, weggerot, zie; de mijne ook. Zo dacht ik dat vroeger.

118 Maar die ochtend, toen ik iets over me voelde komen en ik dacht. . . Zoals een visioen gewoonlijk komt. En ik keek en ik—ik keek. Ik dacht: “O! Wat is dit?” En ik keek: een grote, groene heuvels. En jonge vrouwen kwamen overal vandaan bij de tienduizenden en honderduizenden. En ze kwamen allemaal, lang haar dat over hun rug hing, witte gewaden aan, blootsvoets, schreeuwend, roepend: “Onze broeder!”

119 Ik—ik dacht: “Nu, dit is vreemd.” Ik draaide me weer om en keek. En daar lag ik daar en daar lag mijn vrouw daar op het bed. En ik zei: “Nu, weet je wat? Ik ben gestorven.” Ik zei:

“Dat, dat is er gebeurd. Ik—ik ben gestorven.” En ik zei: “Ik heb misschien een hartaanval gehad of zoiets. Ik ben gestorven. Daar ligt mijn lichaam.” Ik lag daar gewoon zo met mijn handen naar achteren, net zo stijf. Ik dacht: “Dat is nog geen twintig voet van mij af.” En daar lag ik, te kijken. Ik dacht: “Dat is . . . Daar is mijn vrouw. Daar, daar ligt alles. Daar hangt mijn hemd daar aan de bedpost.” En ik dacht: “Hier ben ik.”

¹²⁰ Ik keek nog eens rond, en al die vrouwen kwamen eraan. En ze waren . . . Ik keek en van *die* kant daar kwamen mijn broers. O! Ze waren echt. Ze leken allemaal jonge mannen te zijn. Ze schreeuwden: “Onze dierbare broeder!” O, ik wist niet wat ik moest denken.

¹²¹ Ik dacht: “Dit is vreemd.” Ik keek achterom en ik was geen oude man. Ik was jong. Ik dacht: “Dit is iets vreemds.” Ik dacht: “Is dit een visioen?” Ik beet in mijn vinger. En ik dacht: “Nee. Het is niet het soort visioen dat ik gehad heb.”

¹²² Toen begon er Iets *hierboven* tot mij te spreken, en zei: “U bent binnengegaan bij uw mensen.”

Ik dacht: “Bij mijn mensen? Zijn dit allemaal Branhams?”

¹²³ Hij zei: “Zij zijn uw bekeerlingen tot Christus.” En deze vrouwen . . .

U weet dat ik altijd beschouwd werd, omdat ze me “vrouwenhater” zouden noemen, maar dat ben ik niet. Zie? Want ik geloof . . . Ik—ik—ik hou niet van immoreel, onfatsoenlijk. Ik hou van echte, oprechte zusters, van Christus. Als dat zo is, in orde.

¹²⁴ Ik had wat littekens toen ik een kind was. Ik weet van dingen die gebeurd zijn waardoor ik zo geworden ben. Maar het—het was God in alles die mij voor dit uur maakte, vormde. Zie?

¹²⁵ Ik denk dat een echte, oprechte zuster, dat er niets mooiers is. Als God een man iets beters kon geven dan verlossing, dan zou Hij hem een vrouw geven. Zie? En dus, als Hij iets beters kon geven, zou Hij het gedaan hebben. En dan te zien dat sommigen van hen zich afwenden en zich niet eens gedragen als een echtgenote, ontrouw aan hun huwelijksgevolten, en hun echtgenoten eveneens. Vergeet niet, u bent aan elkaar gebonden zolang u leeft. “Wat God op aarde verbindt, is ook in de hemel gebonden.” Zie?

¹²⁶ En dus toen—zag ik dat. En deze vrouwen kwamen eraan rennen en gooiden hun armen om me heen en omhelsden me en noemden me: “Broeder!” Nu, het waren vrouwen, maar op die plaats kan er nooit zonde zijn. Zie? Het waren vrouwen. Maar zie, wat ons nu een vrouw maakte met een—een klier, een vrouwelijke klier, en een man met een mannelijke klier, is voor het voortbrengen van kinderen. Daar zal dat niet bestaan. Het zal allemaal één klier zijn, maar ze zullen nog altijd bestaan in

de vorm; het aardse beeld dat ze hier droegen, zal daar zijn, maar er zal nooit zonde kunnen zijn. U bent allen hetzelfde. Er zullen daar geen kinderen meer worden voortgebracht. Zie? Dat klopt. Het zal allemaal zo zijn. En dus keek ik, en deze vrouwen.

¹²⁷ En ze pakten me op. Deze broeders zetten me bovenop een plaats. Ik zei: “Waarom doet u dit?”

Hij zei: “Op aarde was u een leider.” En zei—en zei: “U . . . Dit zijn de mensen.”

¹²⁸ En er kwam een zekere vrouw naar voren. Ze zei: “Onze dierbare broeder.” Een zeer mooie vrouw!

Toen ze voorbij kwam, zei deze Stem: “Herinnert u zich haar niet?”

Ik zei: “Nee.”

Zei: “U leidde haar tot Christus toen ze over de negentig was. Zie? Ziet u niet waarom ze zegt: ‘dierbare broeder?’”

Ik zei: “Wel, gaat—gaat u . . .”

Zei: “Nee. We wachten hier.”

Ik zei: “Wel, als ik heengegaan ben, wil ik Jezus zien.”

Zei: “U kunt Hem nu niet zien. Dit is waarvan de Schrift sprak: ‘Zielen onder het altaar.’ Hij is net even wat hoger. Op een dag zal Hij terugkeren. We gaan terug naar de aarde. We eten en drinken hier niet.”

¹²⁹ Ik zei: “Bedoelt u dat ik hier bang voor was? Nou, dit . . .”

Er is geen woord voor om het te beschrijven, vrienden. “Dat het, perfect,” komt er niet—komt niet eens in de buurt, “subliem.” Er is geen Engelse woordenschat die ik ken, geen enkel woord, dat ooit zou kunnen uitdrukken wat het is. Het gaat alles te boven dat ik ken. Daar was hij. Er was geen ziekte, geen verdriet. U kon niet sterven. U kon niet zondigen. Het was gewoon volmaakt, gewoon volmaakt. Vrienden, u mag het niet, u mag het niet missen. Onthoud dat.

¹³⁰ En toen ik een kleine jongen was, zag ik een visioen van de hel, als een kleine jongen. En u weet hoe de dames vandaag de dag, of de vrouwen (een dame zou zoiets niet doen) hun ogen verven als een wolf of iets dergelijks, dat blauwe spul onder hun oog. Ik zag dat. Ik was aan het wegzakken. Als kleine jongen, ik was neergeschoten, en ik lag stervend in een ziekenhuis. En ik had altijd geweten dat God bestond.

Ik herinner me het eerste gebed dat ik ooit probeerde te bidden. Het enige wat ik kon zeggen was . . . Ik—ik heb dit nooit eerder verteld. Ik voel gewoon om het nu te vertellen. Ik was neergeschoten en lag daar, stervend in een veld. En het enige pleidooi dat ik tot God kon richten, ik zei: “U weet Here, dat ik nooit overspel heb gepleegd.” Zie? Als een kleine, jonge jongen van ongeveer vijftien jaar oud; ik probeerde goed te leven. En ik

zei: “Ik heb rein geleefd.” En dat was alles wat ik kon zeggen. Dat was alle verdienste die ik Hem kon bieden.

¹³¹ En toen ik daar toen lag, als, de dokter liep van me weg, en ik voelde mezelf wegzakken in een donkere Eeuwigheid en het leek alsof. Ik schreeuwde om papa: “O papa, help me.” Er was daar geen papa. “Mama, help me.” Er was daar geen mama. “God, help me.” Er was daar geen God. Het was gewoon een eindeloze, afschuwelijke, o, een nachtmerrie! Brandende, laaiende hel zou een genot zijn in vergelijking daarmee. En daar doorheen aan het vallen, ik dacht: “O, o!” Maar steeds door zo. Ik kwam op een plaats, rook en donker en ziek. En o, zo’n gevoel! Het was de dood op mij.

En ik kon die vrouwen naar me toe zien komen, met die beschilderde ogen zo. Onthoud nu, dat is ongeveer vijfenveertig jaar geleden, veertig jaar geleden op z’n minst. En gingen, ze gingen: “Woeh! Woeh! Woeh!”

Ik zei: “Moet ik daar voor altijd zijn?”

“Voor altijd.”

¹³² Ik zei: “O God, als U me hier uit laat, zal ik—ik—ik zal me nooit meer voor U schamen. Ik zal me nooit meer schamen. God, geef me alstublieft een kans.”

Voor u het weet, voelde ik mezelf weer terug naar boven komen. En de dokter was gealarmeerd, want mijn hart klopte nog maar zeventien keer per minuut. Ik was al mijn bloed verloren en zo, en lag in mijn eigen bloed. En ik had me afgevraagd of dat op een dag zou gebeuren.

¹³³ Ongeveer twee jaar geleden, toen ik naar Tucson verhuisde, was ik met mijn vrouw bij J.C. Penney’s. En ik zat daar zo, en met mijn hoofd naar beneden aan het wachten. Want u weet wel hoe dames een lange tijd nodig hebben om te winkelen. En ik was—ik zat daar met mijn hoofd zo naar beneden. En een roltrap kwam omhoog. En hier kwamen een paar van die vrouwen omhoog met van die waterhoofd kapsels, weet u, zoals ze doen, zo. Kwamen omhoog met van die geverfde uitzierende ogen. En ze spraken Spaans. En dat was, dat. Het kwam allemaal (het visioen) gebeurde weer. Daar was het: “Woeh! Woeh!”

¹³⁴ Broeder, zuster, laat me u iets vertellen. Het lijkt nu misschien grappig, maar komt u er maar eens. Het is een ernstige zaak. Ga nooit die kant op.

¹³⁵ Ik, als een oude man, een prediker; ik heb over de hele wereld gepredikt, heb miljoenen vrienden, maar ik weet dat ik ginds met u moet staan. Ga weg van de dingen van de wereld. En als er iets in u is dat u nog steeds wilt handelen zoals u handelt, als u de dingen van de wereld ook in u heeft, bedenk dan, u bent niet van God. U bent gewoon een kerklid, tot die roep; die diepte die roept tot de Diepte. Zie?

¹³⁶ Zoals dat er, voordat er een vin op de rug van een vis was, moest er eerst water zijn voor hem om in te zwemmen, anders had hij nooit een vin gehad.

Voordat er een—een boom was om in de aarde te groeien, moest er een aarde zijn, anders zou er geen boom zijn geweest om erin te groeien. Er zou geen reden voor de boom zijn geweest, en, om het naast elkaar te laten bestaan.

¹³⁷ Voordat er een schepping is, moet er een Schepper zijn. “Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid.” Zie? Er is iets in ons. U stak daarnet uw hand op: “Ik wil meer van God.” Zie? Er is iets dat behoefte heeft.

En als u de wereld liefhebt, die kant op gaat, de dingen van de wereld: de wereldse reis zult u gaan en in de val zult u komen. Zie? Kom eruit. U bent zonen en dochters van een Koning, dé Koning. Wees een dame en een heer. Wandel als Christenen. Leef als Christenen. Gedraag u als Christenen. Onthoud, ik zal u ontmoeten bij de Rechtersstoel met deze opmerkingen. Zie?

¹³⁸ Kijk in uw spiegel vanavond en kijk. “Welke kant ga ik op? Bereidt Jezus een plaats voor mij, een lichaam? Dat lichaam is volmaakt. Dat lichaam wandelt ordelijk. Het is een zoon of een dochter voor God. En ik heb *hierin* geboortepijnen om daar in dat lichaam geboren te worden. Als ik de wereld nog altijd liefheb, laat dat zien (dat ik niet), ik heb daar geen lichaam. Ik ben slechts een kerkklid. Ik was geen kiem van God. Ik ben niet; Hij is mijn Vader niet.”

¹³⁹ Hij zei: “Als u de kastijding niet kunt verdragen,” dat is wat u nu krijgt, “dan bent u bastaardkinderen, en geen kinderen van God.” Klopt dat niet? [De gemeente zegt: “Klopt.”—Red.] Zegt de Bijbel dat? [“Amen.”]

Als u de kastijding van God niet kunt verdragen, als u de Schrift u op orde ziet brengen en u zegt: “O, ik wil die dingen niet horen. Ik ben—ik ben een Christen. Ik doe een. . .” Goed dan. Ga uw gang. Zie? Het is een zeker bewijs dat u geen kind van God bent.

Maar een echt kind van God is hongerend en dorstend. Waarom? Als er iets in uw hart is dat u zegt dat u het wilt en het daar nodig heeft, dan laat het zien dat er iets pulseert dat u daarheen probeert te trekken. Er is een lichaam daar, waarvan *dit* hier een type is. Waar gebruikt u deze voor, om de duivel en de wereld te verheerlijken en mode en dergelijke? Of kijkt u naar de hemel, is er daar iets, verheerlijkt u God met uw leven?

In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. En Ik zal heengaan en voor u een plaats bereiden.

. . . en kom terug om u tot Mij te nemen, opdat waar Ik ben, ook u zult zijn.

¹⁴⁰ *Dingen Die Komen Gaan.* Deze dingen die nu zijn, zijn slechts potentieel; en roepen om de dingen die zullen zijn.

Laten we bidden.

¹⁴¹ Denk ernstig na; wilt u, lieve Christenvrienden? Denk even een ogenblik heel ernstig na. Laten we even heel stil zijn, voor even een ogenblik. Laat de Heilige Geest spreken.

Nu, de Here Jezus heeft mij tot u Pinkstermensen gezonden, lang geleden. Hier is een van uw jongens die is opgekomen om uw voorganger te zijn, zei: "Als gevolg van de bediening." Hij heeft de Here Jezus de verblinde ogen zien openen; "maken dat," zei hij, "de waterhoofden ineenschrompelden." Ik heb nog steeds genezingsdiensten. Maar ik realiseer me dat ik voor veel mensen heb gebeden die erg ziek waren. Ze werden genezen. De Here verhoorde het gebed en genas de zieken. Maar weet u, sommige van die mensen die genezen waren, zijn al gestorven. En het maakt niet uit hoe ziek u bent, als u genezen bent, gaat u hoe dan ook dood.

Maar die ziel, mijn dierbare broeder, die ziel, mijn dierbare zuster, wilt u daar nu niet aan denken? Dat is Eeuwig. Als die liefde van God er niet in zit, als er niets is dat trekt, wilt u God dan niet vragen: "O God, laat mij vanavond opnieuw beginnen. Ik heb U lief Here. Ik wil van U houden. En iets in mijn hart zegt me dat ik dichterbij U moet leven. Ik wil op dit moment komen, Here, en dat doen?" Als die persoon of personen in dit gebouw zijn of buiten dit gebouw, vraag ik u, als een dienstknecht van Christus, in de Naam van Jezus Christus, wilt u gewoon, met gebogen hoofd, uw hand opheffen naar God en dit zeggen: "God, trek mij nader, nader, dierbare God. Ik wil overeenkomen met alles wat U in Uw Woord hebt staan?" Hef uw handen op. Wees nu gewoon heel eerlijk. Denk eens.

¹⁴² Nu, ze zeggen: "O, ik heb *dit* gedaan. Ik, ik heb in de Geest gejuicht. Ik heb in tongen gesproken. Maar kijk, er ontbreekt iets in mijn leven. Als ik in de spiegel van Gods Woord kijk, weet ik dat er iets is. Ik ga naar de kerk, maar ik ben niet wat ik zou moeten zijn." Zie? Dat laat zien dat er iets . . .

Nu, als u naar uzelf kunt kijken en zien dat u niet op een lijn zit met Gods Woord en er staat niets in dat maakt dat u uw hand opsteekt, dan weet u dat er iets mis is. U hebt; er is . . . Moeder zei altijd: "Je kunt geen bloed uit een raap krijgen, omdat er geen bloed in zit." Zie? Denk er echt ernstig over na. Dit is misschien uw laatste gelegenheid. Dertig, veertig handen zijn omhooggegaan in deze kleine groep hier, zelfs bij predikers.

¹⁴³ Wees gewoon even een moment heel eerbiedig. Nu, denk eens goed na. "Dierbare God, ik zou vanavond bij een ongeluk om het leven kunnen komen. Ik zou kunnen sterven door een hartaanval. Een van deze morgens zal ik misschien de dokter roepen en hij komt en mijn hartslag is gejaagd; ik ben er niet meer. Ik druk

mijn wang tegen de kussens, roep: ‘O God! O God! O God!’” Zie? Dat hart maakt zijn laatste slag. U komt bij die grote Deur. U zult daar nooit uit komen, tenzij u opnieuw geboren bent uit de Geest van God. U komt er nooit uit, tenzij er iets in u is, nadat u geboren bent uit de Geest van God, dat hongert en dorst om verder te gaan met God. Het moet zo zijn. Zie? U bent een kind in de aarde, in de diepten van de aarde, nog steeds wachtend om geboren te worden in het Koninkrijk van God, waar Hij heen is gegaan om een ander lichaam voor u te bereiden, dat een volmaakt lichaam is.

Denk nu heel diep na en laten we samen bidden.

¹⁴⁴ Dierbare God, want ik weet dat dit is opgenomen in het Boek, de grote Opnameband! We hebben genoeg geblunderd in de wetenschap, Here, om ons wakker te schudden voor de realiteit, te weten dat elke beweging die wij maken over de hele wereld rondgaat op hetzelfde moment dat we deze maken. We hebben dat door middel van televisie. We realiseren ons, Vader, dat die televisie geen beeld produceert, het leidt alleen de—de trillingen in een buis, die het beeld maakt. Zelfs de kleur kleren die we aan hebben, wordt getoond door de ethergolven van de lucht, die trilling over de hele wereld. Hoe is het dan dat onze zusters met die kleren aan zich zo gedragen en zelfs niet hongeren; geverfde gezichten, geknipt haar?

Predikers die naar theologie zouden gaan, een of ander seminarie, “en de dingen vanuit een mensenwoord nemen, wat, door hun tradities, de geboden van God krachteloos voor de mensen maakt, door hun tradities,” zeggen dat ze tot de kerk moeten behoren, en meer niet.

O God, beseffen ze dat elk woord dat we zeggen, wetenschappelijk bewezen, op een band staat? En het begint wanneer we op deze aarde beginnen te leven. Het eindigt wanneer we sterven en het wordt in Gods album gezet om bij het oordeel weer te worden afgespeeld.

Hoe gaan we eraan ontsnappen, de verdoemenis van God, als het ons zo duidelijk is gemaakt, en nog wijzen we het af?

O dierbare God, deze Woorden sterven nooit. Ze gaan voort en voort. De band zal worden afgespeeld op de dag des oordeels. U heeft deze handen gezien die omhoog gingen, Vader. Het zal daar precies zo zijn op de dag des oordeels. Ook wat hun hart dacht, zal daar zijn op de dag des oordeels.

¹⁴⁵ Nu, Vader God, vraag ik U, als Uw dienstknecht: ik bid dat U alle ongerechtigheid wegneemt van Uw volk. *Ongerechtigheid*: iets waarvan we weten dat we het zouden moeten doen en het niet doen. David zei: “Als ik ongerechtigheid in mijn hart vat, zal God mijn gebeden niet verhoren.” Ik bid, God, dat U onze ongerechtigheid wegneemt, want het Woord is Uw spiegel dat ons laat zien hoezeer we tekort komen om zonen en dochters van de Koning te zijn. Vader, ik bid dat U het zult doen vanavond.

146 En maak dat tot een altaar, want het altaar zit vol met mensen. En maak dat altaar daar in de stoel waar ze zitten, maak dat hart van hen tot het altaar. Moge de wereld weggaan van iedere broeder, zuster hier. En moge dat kleine kiempje van het Leven, het gen van God waar we het net over hadden, dat attribueert dat van God neerkwam, en hier gemanifesteerd is om God te eren en te verheerlijken. God, beweeg de wereld daarbij vandaan.

147 De anderen, ik kan niet bidden, Here, omdat “de ziekte tot de dood is,” en er is niets daar dat hen kan laten bewegen. Maar zij die bewogen kunnen worden en weten dat het verkeerd is: reinig hun harten en hun zielen vanavond, Vader. En mogen ze vervuld worden met Uw Geest, wandelen in Uw Licht.

148 Zegen deze dierbare jonge, gezonde, sterk uitziende voorganger hier, Here. Deze jonge man, beïnvloed, zei hij, door wat hij U zag doen. Deze fijne jongeman, o God, zet zijn ziel in vuur en vlam. Sta het toe, Here. Moge hij een ware herder zijn, voortdurend, heel de tijd, om de kudde te voeden waarover de Heilige Geest hem tot opziener heeft gemaakt. Sta het toe, Here. Moge hij niet rechts of links afslaan, geen weg inslaan voor geen doctrine, niets anders dan het onvervalste Woord van God uit zijn mond komen en dat alleen. Zegen hem, God, hem en zijn geliefden, en zijn kleine kerk hier. Wees met hen allen, Vader.

149 Ik draag dit aan U op, Vader. Het Zaad is gezaaid. Moge het vallen op dat zaad dat werd verordineerd tot Leven en grote, sterke Christenen voortbrengen voor deze samenkomst hier en andere samenkomsten waar ze vandaan komen. Sta het toe, Here. Ik draag het aan U op, in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God.

En Vader: “Hij werd om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen werden wij genezen.”

150 Ik zag door de deur enkele ogenblikken geleden een arme nerveuze vrouw. En o God, in haar eigen familie, wat een grootse dingen zijn er gedaan, hoe dat U Uzelf gemanifesteerd heeft! Ik bid, God, voor die vrouw. Neem heel dat achterliggende verleden van het leven weg, Here, en genees haar vanavond. Wilt U, Here? Neem haar tot U.

151 Ik zie kleine kinderen die hier zitten, Here, die genezing nodig hebben, anderen. Ik bid dat U hen zult genezen Vader. Sta het toe. Moge Uw grote genezende kracht komen en ons genezen, zowel ziel als lichaam.

152 En nu, voor u nu die hier in de kerk bent, of daarbuiten, die genezing nodig heeft, ik wil dat u uw hand opsteekt, zeg: “Ik heb genezing nodig, Broeder Branham.” Het lijkt erop dat iedereen

het nodig heeft. Goed dan. Wilt u geloven dat ik een dienstknecht van Christus ben? Zeg: "Amen." [De gemeente zegt: "Amen."—Red.] Dan wil ik dat u uw handen op elkaar legt. Leg gewoon uw handen op elkaar. U stak uw handen op, die binnen of buiten zijn, u stak uw handen op dat u gelovigen in God was.

Jezus Christus zei, Zijn laatste opdracht aan de Gemeente: "Ga heen in heel de wereld en predik het Evangelie aan alle schepselen. Wie gelooft . . . Wie gelooft en gedoopt is, zal worden gered. Wie niet gelooft, zal verdoemd worden. En deze tekenen zullen hen volgen die geloven: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; als zij slangen opnemen of dodelijke dingen drinken, zal het hun niet deren; maar, en als zij de handen op de zieken zullen leggen, zullen zij gezond worden." Nu, Jezus zei dat. Onthoud: Hij zei dat. Dat moet zo zijn. Hij zou dat niet gezegd hebben tenzij er iemand zou zijn die dat Woord kon opvangen.

Net zoals de schoot van Maria de kiem kon opvangen: "Een maagd zal zwanger worden." Zoals een palmboom kon ontstaan en een eik op een heuvel, Zijn Woord deed het.

Zijn Woord kan nu direct in uw hart vat krijgen. "Ik ben een gelovige, Here. Deze man of vrouw waar ik mijn handen op heb, zij lijden. Ik bid niet voor mijzelf. Want zij bidden voor mij. Ik bid voor haar, of voor hem. En o God, genees hem, genees haar. En ik ben een gelovige, en we zijn nu samengekomen. We werden zojuist geleerd dat we met Christus waren toen Hij op aarde wandelde, want we zijn deel van Zijn Woord. We hebben met Hem geleden. Wij bloedden met Hem. We zijn met Hem gestorven. We waren met Hem begraven. We zijn met Hem opgestaan en we zitten samen in hemelse gewesten ín Christus Jezus. De grote Koning Die hier in ons midden zit, en ik ben een zoon of een dochter van deze Koning. En ik heb mijn hand gelegd op een zoon of een dochter van de Koning, die voor mij bidt, en ik bid voor hen. Nu Here, verhoor mijn gebed en genees deze zoon van God, of deze dochter van God."

Laten we nu samen voor elkaar bidden.

¹⁵³ Here Jezus, wij komen nederig en belijden onze fouten. We komen, belijdend dat we ziekte en dood en smart waardig zijn, maar we nemen Uw verzoening aan voor onze zonden en onze ziekte. En vanavond, deze zonen en dochters van God, die hier zitten en de correctie van het Woord horen, en die hun handen opstaken en een nauwere wandel willen. Ze leggen elkaar nu de handen op omdat ze geloven dat Uw Woord waar is. Zij geloven dat we nu met Christus zijn opgestaan en met Hem zitten in hemelse gewesten. Ze hebben elkaar de handen opgelegd en bidden voor elkaar.

U hebt gezegd: "Het gebed des geloofs zal de zieke redden en God zal hem oprichten; en als hij enige zonde heeft gedaan, zal

het hem vergeven worden. Beken elkaar uw zonden en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Want het krachtige gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand." O Eeuwige God, verhoor het gebed van Uw dienstknechten.

En nu, er staat eveneens geschreven: "Als het volk, dat naar Mijn Naam genoemd is, samen zal komen en bidt, dan zal Ik vanuit de hemel horen." O God, verhoor vanavond het gebed van Uw kinderen, vanuit de hemel. Zend de Heilige Geest neer op dit publiek als een machtige ruisende wind. En we brengen deze mensen voor God.

¹⁵⁴ Satan, je bent verslagen. Je bent een verslagen wezen. Jezus Christus overwon je op Golgotha. Je hebt geen macht. Je bent een bluffer. We wijzen je op je bluf vanavond. In de Naam van Jezus Christus, kom uit van deze mensen hier, jullie ziekte en kwalen. En mogen ze vrijgelaten worden, in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God.

¹⁵⁵ Halleluja! Voel de glorie van God! Voel dat uw gebed is verhoord. Geloofst u dat God de persoon die naast u zit verhoorde? Hoeveel geloven het? Steek uw handen op. [De gemeente verheugt zich—Red.] Daar heeft u het. O, wonderbaar!

Ik min Hem, ik . . .

Met uw handen omhoog nu, zing het voor Hem met heel uw hart.

Want Hij heeft mij eerst . . .

Meent u dat met heel uw hart nu?

¹⁵⁶ Hoevelen van u voelden het dat God uw ongerechtigheden heeft vergeven, de dingen die u gedaan heeft? "En van deze avond aan, o Lam van God, beloof ik oprecht te wandelen. Ik zal wandelen ter ere van de Naam die ik genoemd word, een Christen, een leven als Christus. Ik zal mijn handen opheffen, God. Ik wijd mezelf vanavond opnieuw aan U. Ik zal wandelen in het licht." Amen.

Wij wand'len in 't Licht, wonderbaar Licht,
Komt waar de dauwdruppels van genade
schitteren;
Schijn om ons heen, bij dag en bij nacht,
Jezus, het Licht van de wereld.

Wij wand'len in 't Licht, zo'n wonderbaar
Licht,
Het komt waar de dauwdruppels . . . (Waar Hij
heen is gegaan om een plaats voor ons te
bereiden.)

Schijn om ons heen, bij dag en bij nacht,
Jezus, het Licht van de wereld.

Kom verkondigt, gij heiligen van Licht,
 Jezus, het Licht van de wereld;
 Waarheid en genade in Zijn Naam,
 Jezus, het Licht van de wereld. (Wat doen we dan?)

Wij wand'len in 't Licht, zo'n wonderbaar
 Licht,
 Komt waar de dauwdruppels van genade
 schitteren;
 Schijn om ons heen, bij dag en bij nacht,
 Jezus, het Licht van de wereld.

O, voelt u zich niet helemaal gereinigd, voelt u zich niet goed? O my! Laten we elkaar de hand schudden terwijl we opnieuw zingen.

Wij wand'len in 't Licht, zo'n wonderbaar
 Licht,
 Komt waar . . . (God zegene u broeder) . . . van
 genade schitteren;
 Schijn om ons heen, bij dag en bij nacht,
 Jezus, het Licht van de wereld.

Laten we gewoon onze ogen sluiten en het neuriën. [Broeder Branham begint *Jezus, het Licht van de wereld* te neuriën—Red.] We zullen ons gedragen als kinderen. We zijn kinderen.

O, het is zo'n wonderbaar Licht,
 En het komt waar de dauwdruppels van genade
 schitteren;
 O, schijn om ons heen, bij dag en bij nacht,
 Jezus, het Licht van de wereld.

Hebt u Hem niet lief? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.]

Mijn geloof ziet op naar U,
 Gij Lam van Golgotha,

Sluit gewoon uw ogen en zing het. Aanbid in de Geest.

Goddelijke Verlosser;
 Hoor mij nu terwijl ik bid,
 Neem al mijn zonden weg,
 O laat mij vanaf deze dag
 Geheel de Uwe zijn!

Terwijl ik door het donkere doolhof van het
 leven ga,
 En smart om mij heen grijpt,
 O, weest Gij mijn Gids;
 Gebied de duisternis dag te worden,
 Veeg de angsten van verdriet weg,
 En laat mij nimmer afdwalen
 Van Uw zijde.

¹⁵⁷ O my! Ik weet het, ik ben maar een ouderwetse man. Ik hou van . . . Ik denk dat dat al die nieuwe verknipte, dwaze rock-'n-roll imitaties met een miljoen mijl overtreft. Die oude dichters die die liederen schreven, de Heilige Geest raakte die pen aan, en begon te schrijven. O! Ik denk aan Eddie Perronet; en al die geweldige! Fanny Crosby: "Ga mij niet voorbij, o lieve Heiland, hoor mijn nederige roep."

¹⁵⁸ Op een keer probeerden ze haar te krijgen. Ze deed niet—ze deed niet zoals Elvis Presley van Pinksteren, haar geboorterechten verkopen voor een stel Cadillacs. Ze . . . Kwamen naar haar toe en wilden dat ze wereld—wereldse liedjes zou schrijven. Ze zei: "Ik zou het niet doen, voor niets."

Zei: "Wel, u bent blind. Als u in de hemel komt, hoe zult u Hem dan herkennen?"

Ze draaide zich zo om, geïnspireerd, en ze zei:

Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen,
En verlost aan Zijn zijde zal ik staan;
Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen (Hoe?)
Aan de afdrukken van de spijkers in Zijn . . .
(Anders gezegd: "Als ik Hem niet zie, zal ik
Zijn hand voelen.")

Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen,
En verlost aan Zijn zijde zal ik staan;
Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen
Aan de afdruk van de spijkers in Zijn hand.

¹⁵⁹ Maakt dat niet dat u Hem liefhebt? Heengegaan om een plaats voor ons te bereiden! "En als Ik heenga en u een plaats bereid, kom Ik weer om u tot Mij te nemen."

¹⁶⁰ Kleine kinderen die nu in barensood zijn, her-gehoorzaam de geboden van God. En voorganger hier, als niemand van u gedoopt is, zal het water klaar zijn. En—en lidmaatschap voor de gemeente of wat u ook wilt doen, of wat u ook doet. Als u de doop van de Heilige Geest niet heeft ontvangen, is dit de avond om het te ontvangen. Gelooft u dat niet? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.]

¹⁶¹ "O," u zegt, "Broeder Branham, het is laat. U heeft al te lang gepreekt."

Paulus preekte op een nacht de hele nacht door, ditzelfde soort Boodschap. En een kleine . . . Een jonge man viel van de muur en kwam daarbij om het leven. En Paulus, zo gezalfd met diezelfde soort Boodschap, legde zijn lichaam op hem, en het leven kwam in hem terug. Hij is nog steeds "Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd."

Hebt u Hem niet lief? [De gemeente zegt: "Amen."—Red.]
Laten we nog één keer, met onze handen omhoog: "Ik min Hem. Ik min Hem."

Waar is de pianist? Daar, als u wilt, zuster, wie het ook is. Geef ons een klein akkoord, als u wilt.

Hoeveel houden van Hem? Steek uw hand gewoon op. Zeg: “Ik heb Hem werkelijk lief. Ik heb Hem gewoon lief met—met heel mijn hart. Ik heb Hem lief.”

¹⁶² Nu, laten we het nu gewoon zingen tot eer van God. Nu, met onze ogen dicht, onze handen omhoog naar de hemel: “Ik heb Hem lief. Ik heb Hem lief.” We zijn aan het aanbidden. Als u predikt en snijdt en scheurt en zo trekt; dan is dit de balsem die God erin giet, en geneest gewoon. “Er is een Balsem in Gilead, voor de ziel.” Laten we het nu zingen. Geef ons het akkoord.

Ik min Hem, ik min Hem
Omdat Hij mij eerst liefhad
En mijn redding kocht
Op het kruishout van Golgotha.

¹⁶³ En als . . . “Hieraan zullen allen weten dat u Mijn discipelen zijt, wanneer u liefde hebt voor elkander.” Dat is juist. Als we elkaar niet kunnen liefhebben, wij die elkaar zien, hoe zullen we dan God liefhebben, Die we niet kunnen zien!

Ik min Hem,

¹⁶⁴ [Broeder Branham spreekt tot een broeder op het platform—Red.] God zegene u. [De broeder zegt: “Hier vanavond te zijn is een echte eer vanuit de hemel.”] Dank u, broeder. [“Het is heel fijn.”] Nu, ik denk dat de gemeente, een ieder, gesterkt is. Denkt u niet? [“Ja. Zeker”] God zegene u Broeder Boone. Ik geef de samenkomst aan u over. God zegene u.

DINGEN DIE KOMEN GAAN DUT65-1205
(Things That Are To Be)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagavond 5 december 1965 in de First Assembly of God te Rialto, Californië, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org